Registered No. M. 2909.

ஓம்.

வேத புருஷாய நம:

ரிக் வேதம்.

The Rig-Veda Samhita.

(Published in Monthly Parts)

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு
அத்தியாயமாக வெளிவருவது.

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்."

VOL. ... 1. அஷ்டகம் 1. | 1933ஆ ஸெப்டம்பர்மீ | PART ... 5. அத்தியாயம் 5.

ஆசிரியர்: சிவத்தியாநாநந்த மஹர்ஷி.

'What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?'.— MAX MULLER.

'The Great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.'— GRIFFITH.

'True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.'— MAX MULLER.

உயர்ந்த காகிதப் பதிப்பு	Foreign for	கிளேஸ் காகிதப் பதிப்பு
8-பாகங்களுக்கு	8 Parts	8-பாகங்களுக்கு
ரூபா 8.	16 sh.	ரூபா 4.
மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 10.		மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 5.

VEDA PRAVACHANA MANDIR,

ROYAPETTAH, MADRAS.

(Founded by Maharshi Sivadhyanananda, the Vedic Bard in Tamil)

(All correspondence to be addressed to the Secretary.)

Rig-Veda in Tamil is being published in 64 Monthly parts from April 1933, each part containing one chapter in full with elaborate notes. The whole of the Rig-Veda consists of 64 chapters.

Since 8 chapters make one Ashtaka or Volume, the rates of subscription are given only for 8 parts at a time.

The rates are :—

I. Featherweight Paper Edition.

		Ordinary.				
(*a*)	Subscription for	8 parts ...	Rs.	8	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	60	0	0
		For Pandits & Students.				
(*a*)	„	for 8 parts ...	Rs.	7	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	55	0	0

II. Glazed Paper Edition.

		Ordinary.				
(*a*)	Subscription for	8 parts ...	Rs.	4	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	30	0	0
		For Pandits & Students.				
(*a*)	„	for 8 parts ...	Rs.	3	8	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	27	8	0

Payable in Advance. Orders for concession rates should reach the Secretary with remittances.

(*See inside cover 3rd page also.*)

ACKNOWLEDGMENT.

The Mandir acknowledges with thanks the receipt of the book **"The History of Sanskrit Literature"** in Telugu by Malladi Suryanarayana Sastri Garu and feels its indebtedness to the **Andhra University** for having sent the book and given the necessary permission to use the information it contains in the Tamil Rig-Veda.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

நன்றி கூறல்.

மல்லாதி சூரியநாராயண சாஸ்திரிகாரு தெலுங்கில் எழுதியுள்ள "ஸம்ஸ்க்ருத வாங்மய சரித்திரம்" என்னும் நூலை அனுப்பி அதிலுள்ள முக்கிய விஷயங்களைத் தமிழ் ரிக் வேதத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ள அநுமதியும் தந்த ஆந்திர விசுவ கலா பரிஷத்துக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியை யளிக்கிறோம்.

காரியதரிசி,
வேதப்ரவசன மந்திரம்,
ராயப்பேட்டை, சென்னை.

Three Gems

ஸ்தம்பனவடி - - தாது விருத்தி மாத்திரை

சுக்கில மேகத் (ஸ்பெர்ம டோரியா) திற்குக்கைகண்டது. எவ்வித பலவீனத்தையும், நரம்புத் தளர்ச்சியையும் போக்கிவிடும். பசியை விளைவிக்கும், ஞாபக சக்தியை வளர்க்கும், மூளைச் சூட்டை ஆற்றும். 25 மாத்திரை ரூபா 2.

மேஹ சஞ்சீவி எண்ணை 96 மூலிகைகளினால் சித்தப்படுத்திய

குஷ்டரோக நிவாரணி

திமிர், குஷ்டம், ஆறாத ரணம், குழிப் புண்கள், கிரந்தி, மேக பத்துகள், கரிமேகம், வெண்குஷ்டம், மதுமேகம் சகலவித சர்ம வியாதிகளைத் தீர்க்கும். தீர்க்காவிட்டால் பணம் வாபீசு செய்வோம்.

6 அவுன்ஸ் ரூ. 5; 3 அவுன்ஸ் ரூ. 3.

ஸ்வர்ண ரசாயனவடி - உயர்ந்த தங்க டானிக் மாத்திரை

நரம்புகளை முருக்கேற்றி இந்திரிய புஷ்டி, பலம், காந்தி, தீர்க்காயுளைத் தரும். 40 மாத்திரைகள் ரூபா. 6.

எல்லூர் டிஸ்டிரிக்டு முனிஸீபு S. துளசிதாஸ் நாயுடுகாரு, B.A., B.L. எழுதுவது:—டாக்டர் கோட்டா அவர்களது சாமர்த்தியமானது வைத்தியரும் வியாதிஸ்தரும் ஒருவர்க்கொருவர் எவ்வளவு தூரத்திலிருந்தபோதிலும் யாருக்கு என்னவியாதி இருந்தாலும் அந்நோயை நிச்சயமாய் நீக்கிவிடும். நேரில்போய் அவரைப்பார்க்க முடியாத நோயாளிகள் கடிதப் போக்குவரவினால் அவரிடத்து சிகிச்சைசெய்து கொள்ளலாம்.

கேட்லாக் இனம். தபால் சிகிச்சை செய்வோம். ஏஜண்டுகள் தேவை.

வைத்திய பூபதி டாக்டர் கோட்டா ஜெயராம் நாயுடு,

டாக்டர் கோட்டாஸ் எம். எஸ். மெடிகல் ஹால்,

146, பிராட்வே, மதருஸ்.

வேதப்ரவசன மந்திரம்,

ராயப்பேட்டை, சென்னை.

அடியிற்கண்ட நூல்கள் விலைக்குக்கிடைக்கும்.

			ரூ.	அ.	ப.
1.	சத்திநிபாதக்கோவை (செய்யுள்)	...	0	8	0
2.	சங்கற்ப வெறுமை (ஷ)	...	0	6	0
3.	உபதேச பஞ்சரத்நம்	...	0	2	0
4.	ஹிந்துமத வினவிடை தமிழில்	...	0	3	0
5.	ஷ தெலுங்கில்	...	0	3	0
6.	ஷ ஹிந்தியில்	...	0	4	0
7.	*கிருஷ்ணராஜ தந்திரம்	...	0	8	0
8.	*கந்தாநுபூதி விருத்தியுரை	...	1	0	0
9	Evershowing Phenomenon in Man (for Members free)		1	0	0

*இக்குறியிட்ட நூல்கள் துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தன. 4, 5, 6 நூல்கள் ஹிந்தி, தெலுங்கு பாஷைகளை விருத்திசெய்ய விரும்பும் தமிழர்களுக்கு இன்றியமையாதவை.

Secretary, VEDA PRAVACHANA MANDIR,
Royapettah, Madras.

(இ-ள்.) ஸர்வ ஜகத்தையும் நிருமிக்கும் தாய் செய்யும் இந்த யாக அவயவமாகிய மூன்று ஸவனங்களிலும் மகிமைபொருந்திய விஷ்ணு ஸோமத்தையும் அழகிய அன்னத்தையும் உண்டான். உண்டதும் பகைவர்களாகிய அசுரர்கள் பரிபக்குவப்படுத்தி வைத்திருந்த தனங்களை அபகரித்தான்; பகை வதைப்பவனும் வச்சிராயுதத்தை யோச்சுபவனுமான இந்திரன் மேகமாகிய வராகத்தைப் பேர்த்தெறிந்தான்.—(எ-று.) தாய், அதிதி. மூன்று ஸவனங்கள், காலை, மாலை, நடுப்பகல் மூன்று காலங்களிலும் செய்யப்படுவன. மேகமாகிய வராகம் ஈண்டு விருத்திரனைக் குறித்தது. மேனாட்டாசிரியர் வேறுமாதிரி உரை கூறுவர். மலையினூடேயடித்துக் காட்டுப்பன்றியைப் பிளந்தான் என்பார். மற்று, அசை.

8. அகியினைக் கொன்றகாலை யவனுக் கவ்விந்திரற்கு
மிகுநடையோரே யேனு நின்றவர் தேவமாதர் [ந்தான்;
வெகுதுதியிழைத்தார் அன்னான் றேசினாற்புவிவான்சூழ்
மகிமையி லுனைப் பரந்த வான்புவி சேர்ந்தொவ்வாவே.

(இ-ள்.) இந்திரன் அகியைக் கொன்றபோது, தேவபத்தினிகள் கமனஸ்வாப முள்ளவர்களாயினும் நின்று (அர்க்கங்களை) ஸ்தோத்திரங்களை அவ் விந்திரனுக்காகச் செய்தார்கள். இவன் தனது தேஜஸினால் தியாவாப்பிருதுவிகளை (புவி வானங்களை) க் கடந்து வியாபித்தான். (இந்திரனே!) உனது மகிமை கூறுமிடத்து விசாலமான வானம் பூமிகள் சேர்ந்து உனக்குச் சமானமாகா.—(எ-று.) அகி, பாம்பு, விருத்திரன். தேவமாதர் தேவபத்தினிகள், காயத்திரி முதலியோரென்பார் சாயணர். இடமாற்றைக் கவனிக்க.

9. அவனது மகிமை மெய்யே யந்தரம் புவி வானத்திற்
சவிமிகுத்தது போர்வீரன் றன்னொளிமிகுந்தோன் வேந்த
னெவர்தொழிலேனுஞ்செய்வோனாயுதமெல்லாங்கொண்டோன்
குவிமுகில்மோதவிட்டான்கொள்ளலர்த்தெறுப்போன்போரில்.

(இ-ள்.) உண்மையாகவே அவனது மகிமை, வானம், அந்தரம், பூமி யென்னும் மூன்று லோகங்களிலும் ஒளியோடு பரந்தது. யுத்த வீரனும், ஸ்வயமான காந்தியோடு விளங்குபவனும், எல்லாக் காரியங்களையும் செய்பவனும், எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்தவனும், யுத்தத்தில் பகைவரைக் கொல்லுபவனுமான விந்திரன் மேகங்களை (ஒன்றோடொன்று) மோதவிட்டு மழையைப் பெய்விக்கிறான்.—(எ-று.)

10. தன்ன தாற்றலினு லிந்திரன் குலிசத்தைத் தாங்கி
மன்னுநீர்வற்றவாற்றும்விருத்திரற் பொடித்தடைத்துத்
துன்னுமாவென்னுநீரையுலகளிப்பதனைத்தோய்த்தான்;
கொன்னுறுமகத்தோன் கொள்ளுமனத்தினிற் பலனீந்தானே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய வல்லமையினு லிந்திரன் வச்சிரா யுதத்தைக் கையி லேந்தி, ஜலம் சுஷ்கமாகப் போகும்படி செய்யும் விருத்திரனைச் சின்னபின்னப்படுத்தி, அடைத்து வைத்திருந்த பசுவென்று சொல்லத்தகும் நீரை, உலகத்தை ரட்சிக்கும் தொழிலுள்ளதைப் பெய்வித்தான். அவியளிக்கும் யஜமானனிடத்து ஸமானபுத்தியோடு பொருந்தியவனுக்குக் கர்ம பலனைத் தந்தான்.—(எ-று.) மகத்தோன், யாககர்த்தா, யஜமானன்.

11. அவனெளி வலனிற் சத்த வாறுக டம்மிடத்தே
யவனது குலிச மார்ந்து நியமிக்க வமைந்து நின்ற;
நவநிதி செய்து தாசுடற்கதை நல்கி நாடா [தானே.
ரவமுறவழிப்போன்றுர் வீதிக்குநீர்த்துறை செய்

(இ-ள்.) அவனது காந்தி சிறந்த பலத்தினுல், அவனது வச்சிராயுதமானது நியமிக்க ஏழு கங்கைகளும் தங்கள் தங்களிடத்திற் பொருந்தி நின்றன. தன்னைத்தானே (விருத்திர வதம் முதலிய செய்கைகளால்) ஈசான (பெருஞ்செல்வம் படைத்தவ)னுகச் செய்துகொண்டு அச்செல்வத்தைத் தாசுஷனுக்கு (யாககர்த்தாவுக்கு)க் கொடுத்துப் பகைவர்களை வதைக்கு மவ்விந்திரன் துர்வீதிக்கு (அவன் தண்ணீரில் முழுகிப்போகும் தருணத்தில்) கால்நிலைக்கும் துறையை ஏற்படுத்தினுன்.—(எ-று.) ஸப்த கங்கைகளை மண். 1, சூக். 32, செய். 12-ற் பார்க்க. துர்வீதி, இவன் வய்யனது மகன். ஒருகாலத்தில் தண்ணீரில் மூழ்கிச் சாக நின்றபோது இந்திரன் அவனுடைய கால் நிலைக்கும்படியான நீரிலவனைச் சேர்த்தான். மண். 2, சூக். 13, செய். 12 நோக்குக. இவனது பெயரை மண். 1, சூக். 36, செய். 18-லும், மண். 1, சூக். 54, செய். 6-லும் பார்க்க.

12. எல்லையில் வலியை யீயு மீச்சுர வோர் கணத்தே
மல்லுறக் குலிசந் தன்னை விருத்திரன் மடிய வோச்சாய்;
செல்லினின்றிழியவெள்ளஞ்சாய்ந்துசேர்வச்சிரத்தாற்
கொல்லுமாக்கிழிப்பார்போலக்கணுக்களைக்கிழித்திடாயே.

(இ-ள்.) எல்லையற்ற வலிமையைத் தரும் ஈசானனே! சீக்கிரத்தில் விருத்திரன் சாகும்படி வச்சிராயுதத்தை வீசுவா

யாக. சாய்ந்து விழுகின்ற வச்சிராயுதத்தினுல் மேகத்தினின்று மழை வெள்ளமானது பூமியை நோக்கிக் கீழிழியுமாறு உலகத்தவர் தாங்கொன்ற மாட்டைத் தோலுரிப்பதற்குக் கணுக்களைக் கிழிப்பதுபோல, விருத்திரனது (மேகத்தினது) கணுக்களைக் கிழித்தெறிவாயாக.—(எ-று.)

13. போரினில் விரைந்து சென்று பூருவ காலங் தன்னி
னேரினிற் செய்த வெல்லா மியம்புக நவ வுக்தத்தாற்
போரினிற்படைகளோச்சிப்பொருந்தலர்தம்மைவாட்டக்
கூரிய கோபத்தோடு மவர்களைக் குமைக்கும்போதே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் வச்சிராயுதம் முதலிய ஆயுதங்களையெறிந்து பகைவர்களைக் கொல்லத்தக்க கோபத்தோடு அவர்களை இம்சிக்கும்போது, அவன் பழையகாலத்து யுத்தத்தில் விரைவாகச்சென்று செய்த அரிய செயல்களையெல்லாம் சேர்த்து நவீனமாக உக்தமொன்று செய்து (ஸ்தோதாக்களே!) சொல்லுவீர்களாக.—(எ-று.) உக்தம், சஸ்திரம், ரிக் ஸ்தோத்திரம்.

14. அவனிடத்துற்றவச்சத்தவனிவானடுங்கும்; மற்றப்
புவனியிற்சிறைபோமென்றுபொருப்பசையாவாம்;அன்னு
னிவணுறு துக்க நீக்கு முதவியைப் பல சூக்தத்தாற்
கவனமாய்ப்போற்றிப்பின்பேவீரநோதஸன்பெற்ருனல்.

(இ-ள்.) அவனிடத்து (இந்திரனிடத்து) உண்டான பயத்தினுல் பூமியும், வானமும் கம்பிக்கும். மலைகளும் (தங்கள் சிறகுகள் போய்விடுமென்ற) பயத்தினுல் அசையமாட்டா. அவ்விந்திரன் உலகத்தாருடைய துக்கங்களை நீக்கும் உதவியைப் பல சூக்தங்களால் கவனமாகத் துதித்த பிற்பாடுதான் நோதஸன் வீரியத்தை யடைந்தான்.—(எ-று.) நோதஸன், இச் சூக்தத்தைக் கண்ட ரிஷி. மேனுட்டாசிரியர் இரண்டாமடியை "புவனியினுறுதி பூண்டபொருப்புமே விதிர்விதிக்கும்." என்று மொழி பெயர்ப்பார்.

15. ஏகனுய்ப் பகைவதைப்போனியைந்த பலீறனத் தீசான
னுகை யினேற்கு மச்சீ ருறுதுதி வைக்கப் பெற்ற;
சோகமில் சுவச்சுவன் சேய் சூரியனெடு போராடி
வாகையினவனுஞ்சோமம்வழங்குமேதசனேக்காத்தான்.

(இ-ள்.) ஒருவனுகவே நின்று சத்துருக்களை வதைப்பவனும், பலவித தனத்துக்கும் நாயகனுமாகிய விந்திரன் விரும்பு

கின்ற அந்தச் சிறந்த ஸ்தோத்திரங்கள் அவனுக்காகச் செய்யப் பட்டன. ஸோமத்தைப் பிழிந்துதரும் ஏதசனோடு யுத்தஞ்செய்த, ஸ்வச்வன் மகன் சூரியனோடு யுத்தஞ்செய்து, அந்த ஏதசனை இந்திரன் காப்பாற்றினான்.—(எ-று.) ஈண்டு ஒரு இதிஹாஸமுண்டு. "ஸ்வச்வன் என்னு மரசன் பிள்ளைப்பேற்றிற்காக ஸூர்யனை உபாஸித்தான். சூரியனே அவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தான். ஒருகாலத்து அந்த சூரியனுக்கும் ஏதச னென்னும் ரிஷிக்கும் சண்டை நேர்ந்தது. அப்பொழுது ஏதசனுடைய சோமத்தை ஏற்று இந்திரன் சூரியனைத் தோற்கடித்தான்." என்பது. மண். 2 சூக். 12 செய். 5 நோக்குக.

16. கோதமக் குடியோ ருன்னைச் சூழுறு பிராமணங்க
ளோதியே துதித்தார்; ஓங்குமரியினை யுவப்பிற்பூட்டு
மேதமில் வேந்தே யின்னார்க் கீக பல்லுருவச் செல்வம்;
போதுகவிரைவின் வைகல்புந்தியாற்பொருள்பெற்றானே.

(இ-ள்.) கோதம வம்சத்தில் வந்தவர்கள் உன்னை நன்றாய்ச் சூழும் மறைகளைக் கூறித் துதித்தார்கள். இரண்டு குதிரைகளையும் தேரிற் பூட்டும் குற்றமற்ற இந்திரனே! இக் கோதம வம்சத்தாருக்குப் பல உருவத்தோடுகூடிய செல்வத்தை யளிப்பாயாக. பிராதக்காலத்தில் (விடியற்காலத்தில்) தியாவஸுவாகிய இந்திரன் விரைவாக வரட்டும்.—(எ-று.) தியாவஸு, கர்மத்தால் அல்லது புத்தியினாற் பொருள் சேர்ப்பவன், இந்திரன். 58, 60, 61, 62, 63, இவ் வைந்து சூக்தங்களின் கடைசிச் செய்யுள்களின் கடையடியொன்றே.

வருக்கம் 29.

ஆகச் செய்யுள் 153

நான்கு அத்தியாயங்களுக்குமாகச் செய்யுள் 708.

4-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

5-வது அத்தியாயம்.

இவ் வத்தியாயத்தில் 31 வருக்கமும், 19 சூக்தமும், 185 இருக்குக்களு முள்ளன.

62. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 5.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோதம புத்திரன் நோதஸன். வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப். தேவதை: இந்திரன்.

1. அங்கிரன் போன்ற யாமு மணிமிகு வலியோன் கீதந்
தங்கிய வனப்பினர்க்குத் தருசுகத் தோம கோஷ
மங்கமா வுன்னுவோம்; பல் லிருடிய ரருச்சித் தேத்தும்
பொங்குசீர் வீரற் கர்க்கம் பொருத்தியே பூசிப்போமே.

(இ-ள்.) நல்ல வலிமையுள்ளவனும், கீதங்களா லலங்கரிக்கப்படுபவனுமான இந்திரனுக்காக, அங்கிரஸனைப்போல யாங்களும் சுகத்தைத் தரும் ஸ்தோத்திர கோஷத்தை விசேஷமாகச் செய்ய நினைப்போம் (செய்வோம் என்றபடி), பல ரிஷிகள் அர்ச்சனை செய்து துதிக்கின்ற கீர்த்தி மிகுந்த வீரனுக்கு (இந்திரனுக்கு) அர்க்கத்தை (அர்ச்சன ஸாதன மந்திரத்தை)ச் சார்த்திப் பூஜை செய்வோம்.—(எ-று.)

2. பண்டையாங்கிரஸர் முன்னோர் பாதையை யறிந்தர்ச்சித்துக்
கண்டு பல்லாவைப் பெற்றுக் களிபெற வேது வான
மிண்டுசீர் மகிமைபூண்ட வெவ்வலி யவனுக் கென்று
பண்டருந் துதியிற் சாமம் பணிந்தொலியோடு சொன்மின்.

(இ-ள்.) (இருத்துவிஜர்களே!) முற்காலத்து அங்கிரஸர்களது முன்னோர்கள் வழிதெரிந்து அர்ச்சித்துப் (பணியென்னுமசுரனால் மூடி வைக்கப்பட்டிருந்த) பல பசுக்களையும் அடைந்து ஸந்தோஷத்தைப்பெற வேதுவான சீர் நெருங்கிய மகிமையோடுகூடிய மிக்க வலிமையுள்ள இந்திரன் பொருட்டுப் பண்ணுகப் பாடப்படும் ஸாம ஸ்தோத்திரத்தை சத்தத்தோடு கோஷிப்பீர்களாக.—(எ-று.) இருத்துவிஜர், காலமறிந்து தேவ கார்யம்செய்து வணங்குவோர்.

3. இந்திரன் விழைய வாங்கி ரஸனுமே யிட்டங்கொள்ள
அந்திறன் குழவிக்காக வன்னத்தைச் சரமை பெற்றாள்;
மந்திரப்பதிநாகத்தை மலைத்தனன் பசுவைக்கண்டான்;
சுந்தர வீர ராக்க டோன்ற வெற்றியி னார்த்தாரே.

(இ-ள்.) [இவ்விடத்துப் பின்வரு மிதிஹாஸம் அறியத்தக்கது: சரமா (மை) இந்திரனது நாய், யமனுடைய காவல் நாய்களிரண்டிற்குந் தாய். இந்திரன் ஒரு காலத்தில் பணியென்னு மசுரர்கள் திருடிய பசுக்களை (மேகங்களை)க் கண்டு பிடிக்கச் சொன்னபோது, சரமை (சூரியனது ஒளியை மீட்டுத்தரும் விடியல்) அப்பசுக்களின் பாலைத் தன் குட்டிகளுக்குத் தருவதாயிருந்தாற் கண்டு பிடிப்பதாகச் சொல்ல, இந்திரன் அவ்வரத்தை யீந்தான். உடனே மோப்பம் பிடித்து அப்பசுக்களைச் சரமை கண்டுபிடித்தது. இந்திரன் அப்பணிகளை (அசுரர்களை)க் கொன்று பசுக்களை மீட்டான்.—சட்யாயனத்திலுள்ளது.] இந்திரன் விரும்பியதனுலும் அங்கிரஸன் இஷ்டப்பட்டதனுலும் சரமை தன் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய உணவை (பாலை) யடைந்தாள். மந்திரத் தலைவனுன விந்திரன் மலையைப் பிளந்து பசுக்களைத் திறந்து விட்டான். அழகிய வீரர்களாகிய தேவர்கள் அப்பசுக்களைக் காணவே ஜயகோஷஞ் செய்தார்கள்.—(எ-று.) குழவி, திணைவழுவமைதி; பெற்றுள் என்பதற்கேற்பக் குழவியெனக் கூறினர்; குட்டியென்பது பொருள். நாய்க்குட்டிகளுக்கல்ல அங்கிரஸன் குழந்தைகளுக்குக் கொள்ள வேண்டுமென்பார் (Ludwig) லுட்விக்கென்பவர். அந்தில், அசை.

4. பண்ணெடு மியைந்த பாடல்பகரும் விப்பிரர் முழங்க
வெண்ணுறு மெழுவ ரங்கிரஸர்நவக்குவர்கள் போற்றத்
தண்ணுறு மலை சேதித்தாய்; சக்கிர, இடித்து, வேந்தே!
எண்ணினும் விரை தசக்வ ரேத்த நீ வலற் பிளந்தாய்.

(இ-ள்.) பண்ணேடு கூடிய பாடல்களைச் சொல்லும் விப்பிரர்கள் (மேதாவிகள்) உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரங்களோடு பாடவும், அங்கிரஸ வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஏழு நவக்குவர்கள் போற்றி செய்யவுங் கேட்டு நீரைவைத்திருந்த (மேக) மலையைப் பிளந்தாய். சக்ர (சக்தியுள்ளவனே)! இந்திரனே! மனத்திலும் வேகமாகச் செல்லும் தசக்வர்கள் துதிக்க நீ இடித்து (வச்சிரத்தா லடித்து) (நீரை யடைத்து வைத்திருந்த) வலனென்னு மசுரனைப் பிளந்தனை.—(எ-று.) ஸத்ர யாகத்தை ஒன்பது மாதங்களிற்செய்து பலனடைவிப்பவர் நவக்குவரென்றும், அதனையே பத்து மாதங்களிற்செய்து பலனடைவிப்பவர் தசக்(கு)வரென்றும் சொல்லப்படுவர். மண். 1, சூக். 33, செய். 6 பார்க்க. அங்கிரஸர் எழுவர் மேதாதிதி

முதலியோர். மந்திர மத்திம ஸ்வரங்களோடு மென்றும் சொல்லலாம். வேகமாகப் பசுக்களைக் கண்டுபிடிக்கச் செல்லும் தசக்(கு) வ ரென்பார் மேனுட்டாசிரியர். வலன் பசுக்களை (மேகத்தை) யடைத்துவைக்கு மோரசுரன்.

5. வைகலர்த் தெறுப்போ யங்கிரசர்களின் போற் றுவந்து
வைகலாதவன் கரத்தான் மலியிருள் வதைத்தாய், வேந்தே;
செய்கையிற் பூமிச்சானு பரப்பினுய்; திவோரஜந்தான்
வைகுறுமூலந் தன்னை வயக்கினுய் திடமாத் தானே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை அதஞ்செய்பவனே! இந்திரனே! அங்கிரஸர்களின் ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து விடியற் காலத்தில் சூரிய கிரணங்களைக்கொண்டு இருட்டைக் கெடுத்தனை. உனது செய்கையின் பலத்தினுல் பூமியிலுள்ள (உன்னதப் பிரதேசங்களை) விஸ்தாரமாகச் செய்தாய். அந்தரிட்ச லோகத்தின் அடிப்பாகமாகிய (பூமியை) உறுதியா யிருக்கச் செய்தாய்.—(எ-று.) வேந்து, இந்திரன். சானு, ஸாநு, மலைப் பிரதேசம். திவோரஜம், திவம் அந்தரிட்சம் (Mid air) ரஜம், உலகம்; அந்தரிட்சவுலகம்.

6. வளைந்தவான் பூமி கூடு மவ்விட மதுர நீரோ
டளைந்தொழுகாறு நான்கை வெள்ளமார்ந்திடச் செய்தானுற்
றிளைந்த பேராற்றற் செய்கை செய்தவப் புதுமை யோனுல்
விளைந்த விவ்வதிசயந்தான் மிகவும் பாராட்டற் பாற்றே.

(இ-ள்.) வானம் வளைந்து பூமியைச் சேரு மவ்விடத்தில் மதுரமான நீரோடு கூடிய ஆறுகள் நான்கை வெள்ளம்பெருகி யோடும்படி செய்தான். அதிசயமான காரியங்களைச் செய்யும் அவனுற் செய்யப்பட்ட இந்த அழகிய வலிமைசிறந்த காரிய மானது பாராட்டத்தக்கது. (பூஜிக்கத் தகுந்தது).—(எ-று.) நான்கு நதிகள் கங்கை முதலிய முக்கிய நதிகள் என்பார் சாயனர்.

வருக்கம் 1.

7. துதிப்பவர் மறைக்கெளியோன் போரினர்க் கரிய னித்தங்
கதிப்புறப் பிறப்போ னுத்துக்கண்ட வோரிட மிரண்டாய்
மதிப்புறச் செய்தான்; கோலச்செய்கையன், உரோதசீயை,
யதிப்பர மாகாயத்துப் பகனெனன, வளர்த்தா னன்றே.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுடைய மந்திரங்களுக்கு எளிதில் அகப்படுபவனும், யுத்தஞ்செய்து ஜயிக்க விரும்புவோர்க்கு வெல்லுவதற்கு அருமையானவனும், நித்தியமும்

ஊக்கத்தோடு தோன்றுபவனுமான (இந்திரன்) சமானமாய்ச் சேர்ந்திருந்த ஓரிடத்தை இரண்டாகச் செய்தான். மனோஹரமாய் உயர்ந்த ஆகாசத்தில் ஒழுகும் சூரியனைப்போலச் சோபன கர்மத்தோடு கூடியவன் (இந்திரன்) ரோதஸீக்களை (வானம் பூமியென்னும் இரண்டு ஸ்திரீகளையும்) வளரும்படி செய்தான். —(எ-று.) ஸநஜா: நித்தியமும் உற்சாகத்தோடு பிறப்பவன் அல்லது காணப்படுபவன் என்பதுபொருள். உரோதஸீக்கள், தியாவாபிருதுவிகள், வானம் பூமிகள். வடமொழியில் வார்த்தைகளுக்குப் பாலுண்டு. சில பதங்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாக விருந்தாலும், அவை ஆண்பால், பெண்பால் வசனங்களாகவிருக்கும். தமிழ்ப்பதங்களைப்போல வடமொழிப் பதங்கள் பொருள் பற்றிப் பால் கொள்ளுபவையல்ல. ஈண்டு ரோதஸீ ஸ்திரீ வசனமாம். அதனாற்றான் இரண்டு ஸ்திரீகளையும் என்று பொருள் கூறினர். பகன், சூரியன்.

8. ஒவ்வொரு நாளுந் தோன்று முவதிகள் வேற்று ரூப
மொவ்வுறு வோர்கள் தத்த முளப்படி மாறி மாறிக்
கவ்வையி னீண்டகாலங் ககமொடு புவியிற் செல்வார்
வவ்விய விருளிராவு மலியொளி வைகலும்மே.

(இ-ள்.) நாள்தோறு முதிக்கும் யுவதிகளும், ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட வுருவத்தோடு கூடியவருமான, இருட்டோடு கூடிய இரவும், ஒளியோடு கூடிய பகலும், குற்றமற்ற நெடுங்காலந்தொட்டு ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமாக மாறி மாறிச் செல்வார்கள்.—(எ-று.) யுவதி, உவதி யென்றாயிற்று; யுவதி, தருணி, வயதுவந்த ஸ்திரீ. இரவையும், உஷஸையும் (விடியற் காலத்தையும்) ஸ்திரீகளாக உவமித்தார். அவை ஒன்றுபோக ஒன்று வந்துகொண்டேயிருக்கு மென்றபடி.

9. நற்றொழில் புரிவோ ரூர்ந்த நல்வலி மகன் மகத்தோ
டுற்றொளி ரொருவன் யாகத்தோர் பழநட்பைக்காத்தான்;
மற்று நீ கறுப்புச் சேப்பு மருவியே சமையா வாக்கள்
பெற்றநன் மடியில் வெண்மை பிறங்கும் பக்குவப் பாலிட்டாய்.

(இ-ள்.) நல்ல தொழிலைச் செய்பவனும், பலத்தின் புத்திரனும் (மிக்க பலவானும்) மகத்தோடு கூடி விளங்குபவனுமான (இந்திரன்) யாகஞ்செய்பவர்களோடு பழமையாக வேற்பட்ட சிநேகிதத்தைச் சோரவிடாதபடி காப்பாற்றுகிறான். (இந்திரனே !) நீ கறுப்பும் சிவப்புமாய்ப் பக்குவமில்லாத பசுக்களின் மடியில் வெண்மையாய்ப் பக்குவப்பட்ட பாலை அமைக்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

கிறுய்.—(எ-று.) பசுக்களின் நிறமும் பாலின் நிறமும் வேறு பட்டு நிற்பதும், பச்சையாய்ப் பக்குவமில்லாத பசுவில் கறந்த வுடன் உண்ணுதற்குப் பக்குவமான பாலைக்காண்பதும் முரணும். கறுப்புக் கோழி வெள்ளை முட்டை யிடுவது என்னும் வசனம் போன்றது இக்கூற்று. காத்தான், இட்டாய் என்பன நிகழ்காலப் பொருளன.

10. சநாதன காலந் தொட்டுச் சமவிடத் தசைத லின்றி
விணுவுதலின்றி யெண்ணில் விரதங்கள் மொய்ம்பிற் காக்கும்;
விணேதமாருடன் பிறப்பாம் விரல்கள் பன்னியர் தாய்மார்போல்
மனேபலமிருந்தோன் மாட்டு மருவிச் சேவிக்குமாதோ.

(இ-ள்.) விரல்கள் நெடுங்காலத்திலிருந்து சமானமான இடத்தில் அசைவில்லாமலிருந்து, கேட்பதற்கு முன் ஆலஸ்யமில்லாமல் (ஆயிரக்கணக்கான) கணக்கில்லாத விரதங்களைத் தங்கள் பலத்திஞற் காக்கின்றன. சகோதர பாவமுள்ள அவ்விரல்கள், பத்தினிகளைப்போலவும் தாய்மார்களைப்போலவும் மனேபல மிகுந்தவனிடத்துப் பொருந்திச் சேவை செய்யும்.-(எ-று.) விணுவுதலின்றி யென்பது ஏவாமல் என்னும் பொருளில் வந்தது. அஹ்ரீதயானம் என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்கு லஜ்ஜாரஹிதம் அல்லது ப்ரசஸ்தகமனம் எனப் பொருள் கூறுவார் சாயணர். மனேபல மிகுந்தோன் என்பது மேனுட்டாசிரிய ருரைப்படி மொழிபெயர்த்தது. எண்ணில் என்றிராமல் ஆயிரக் கணக்கானவென்று வடமொழி மூலத்திலுள்ளது. விரல்கள் விரதங்கடோறுங் கூப்பத் தவறுவதில்லை யென்றபடி. சமானமானவிடத்தில் அசையாமல் என்றது ஒரு கையிலிருந்து வெளித்தோன்றுவதால் என்பார் சாயணர்.

வருக்கம் 2.

11. பொலிவிணேய்வணக்கத்தோடும்பொருந்துபுத்தருக்கத்தோடும்,
பொலிதனம்வேண்டியென்றும்புரியுநித்தியமும்வேண்டி
மலிவு மேதைய ருன்மாட்டு வந்தனர்; வலிமிகுத்தோய்!
தலைவர் காதலிய ரென்னச் சாரு மம்மறை யுன்மாட்டே.

(இ-ள்.) அழகு வாய்ந்தவனே! (இந்திரனே) நமஸ்காரத்தோடும், புதிய அர்க்கங்களோடும் (சஸ்திரரூபமான மந்திரங்களோடும்) மிகுந்த செல்வத்தையும், சநாதன காலமாக எப்போதும் செய்யும் நித்திய கர்மங்களையும் விரும்பி மேதாவிகள் உன்னிடத்து (மிகப் பிரயாசையோடும்) வந்தார்கள். பல

வானே! அவர்கள் சொல்லும் ஸ்துதிகள், காதலிகளான மனைவியர் தங்கள் காதலர்களிடத்துச் சேர்ந்து நிற்பதுபோல, உன்னையடைந்து நிற்கும்.—(எ-று.) அருக்கம், அர்க்கம், சஸ்திரரூபமான மந்திரம்.

12. பண்டுதொட்டுன்காத்துப்பணம், பொலிவுள்ளோய், நாச
மண்டியதில்லை, யீத்துக் குறைவணைந்ததுமே யில்லை;
கொண்டனை தீரம் காந்தி குலவு நற்கிருது, வேந்தே,
மண்டிய கருமத்தோய் பொன் வழங்கலுன் கருமத்
[தாலே.

(இ-ள்.) அழகு வாய்ந்தவனே! பழைய காலத்திலிருந்து உன் கரங்களிலுள்ள செல்வங்கள் நாசமடைந்தது மில்லை; தானஞ்செய்து குறைந்துபோனது மில்லை. வேந்தனே (இந்திரனே!) நீ தீரவான், காந்திமான், கிருதுமானுமாம். மிகுந்த கர்மத்தோடு கூடியவனே! உனது கருமங்களினால் எங்களுக்குப் பொன்னை வழங்குவாயாக.—(எ-று.) 'கிருது லோகரக்ஷணகாரணமாகிய கர்மம்' என்பார் சாயணர். வேந்தன், இந்திரன். சச்சிவ: என்பதற்குப் பலவானென்று பொருள் கொண்டு, பலத்துக்கு நாயகனே உனது பலத்தால் எங்களைப் பலப்படுத்துவாயாக.' என்று பொருள் கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர்.

13. நன்றவினேதாத், தேரிற் கபிலமாப் பூட்டா நிற்போய்!
என்றுமுள்ளவ, உரத்தோய், இந்திர, உனக்கு நோதன்
துன்று கோதம னிழைத்தா னவம்பெறவிச் சூக்தத்தை;
துன்றுகவிரைவின்வைகல் மதியினாற் றனம்பெற்றோனே.

(இ-ள்.) உரம் (பலம்) பொருந்தியவனே! இந்திரனே! நன்றாக (மாந்தரை) நடத்துவோனும், தேரில் கபில நிறமுள்ள குதிரைகளிரண்டையும் பூட்டுபவனும், நித்தியமாக வுள்ளவனும், ஆன வுனக்காகக் கோதம புத்திரனாகிய நோதஸன் புதிதாக விந்தச் சூக்தரூபமான ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தான். புத்தியினால் தனத்தைச் சம்பாதித்தவனான இந்திரன் பிராதக் (விடியற்) காலத்தில் வேகமாக வந்துசேரட்டும்.—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலை மாற்று. வடமொழி மூலத்துக்குத் தக்கபடி உரையை மாற்றி எழுதினார்; எல்லா விளிகளையும் அப்படியே முன்னிலைப்படுத்தினாலும் படுத்தலாம். நோதஸனெனினும் நோதனெனினு மொக்கும்.

வருக்கம் 3.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

63. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை நோதஸன். வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப் தேவதை: இந்திரன்.

1. மகத்துவன்நீ, யசுரர் வலிமை கண் டிந்திரா வா
னிகத்துயர் புவி யச்சத்தை யெடுத்தபோ தூன்பயத்தால்,
வகுத்த வெவ்வுயிரும், வன்மைவாய் பருப்பதமுமென்றூழ்
மிகுத்திடு கற்றை யென்ன நபத்தினிற் சலித்த போதே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அசுரருடைய பலத்தைக் கண்டு வானமும் பூமியும் பெற்ற நடுக்கத்தைத் தீர்த்தபோ தூன்னிடத்திலுண்டான பயத்தினுல் எல்லாச் சீவர்களும், வலிமை மிகுந்த மலையுங்கூட, சூரிய கிரணங்கள் ஆகாயத்திற் சலிப்பது போலச், சலித்த (நடுங்கின) போது, நீ குணத்திற் பெரியவனுயிருக்கிறுய்.—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர், 'நீ மகான். பயத்தினுல் அப்பொழுது உன்னைக் கண்டு பயந்து உறுதியான மலைகளும் பெரிய பிராணிகளும் தூளியைப்போலச் சலித்தன.' என மொழிப் பெயர்ப்பார். அது சாயண ருரைக்கு மாறுவதன்றி வியப் பின்மையுங் கொண்டதா மென்க. சலித்த போது நீ மகத்தவன் ஆமெனச் சேர்க்க.

2. தபுவில்சீர்க் கிருது வொன்னுர்த் தடிந் தவர்பல்புரங்கள்
விபலமா வடிக்க வாய்ந்த மிகுவலி வச்சிரத்தைக்,
கபிலமாத் திரிபவற்றைக் கட்டிய காலை, வேந்தே,
யபிமுகத் துதியோனீத்தா னத்தத்துப், பலரழைப்போய்!

(இ-ள்.) கெடாது நிலைத்த கீர்த்தி பொருந்திய கிருது (கர்மம் அல்லது ஞானம்) வோடு கூடியவனே! புருஹூதனே! (பலராலும் அழைக்கப் படுபவனே) இந்திரனே! சத்துருக்களைக் கொன்று அவர்களுடைய பல கோட்டைகளையும் அழிப்பதற்கு காரணமான வச்சிராயுதத்தை, நீ கண்டபடி திரிந்து கொண்டிருந்த குதிரைகளைத் தேரிற் கட்டியபோது உன்னைத் துதித்த ஸ்தோதா உன் கரங்களி லளித்தனன்.-(எ-று.) ஸ்தோதா ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பிரயத்தனஞ் செய்வதற்குள் உன் கையில் வச்சிராயுதத்தைக் காண்கிறுன் என்பது கருத்து.—சாயணர். அத்தம், ஹஸ்தம், கரம், கை.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 63.

3. இந்திர சிறந்தோனீயே, யிவர்களைத்திக்கரிப்பாய்;
நந்திய ரிபுக்களுக்கு நாயக, நரர் நலத்தோய்,
புந்துறு பகைவதைப்போய், உயர்மதியினுஞன் குற்சற்
கந்திலுற்றெறுறக்கும் வீர வமரிற் சுட்டுணனைக்கொன்றுய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே நீ உத்கிருஷ்டமானவன். பகைவர்களாகிய இவர்களைத் திக்காரஞ் செய்வாய். நீ ரிபுக்களுக்கு அதிபதி; நரர்களுக்கு நலஞ்செய்பவன்.; சத்துருக்களைக் கொல்லுபவன். சிறந்த புத்தியுள்ள வாலிபனுகிய குத்ஸனுக்காகச் சத்துருக்களை வதைக்கும் வீரர் பொருந்திய யுத்தத்தில், எல்லாவற்றையும் வற்றடிப்பவனுகிய சுஷ்ணன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றனை.—(எ-று.) ரிபுக்கள் மண். 1, சூக். 21, செய். 8-ல் பார்க்க. சுட்டுணன், சுஷ்ணன். மண். 1, சூக். 50, செய். 6-ல் பார்க்க. குத்ஸன், மண். 1, சூக். 51, செய். 6-ல் பார்க்க.

4. தோழனுயவற்கு நீயே தூண்டினுய் தனத்தை யாண்மைப்
பாழிவெஞ்செயல் மனத்தோய்! பழகு நற்குலிசச் சூர!
தாழலா வீரர் போரில் விருத்திரற் றடிந்தெளிதிற்
கீழெனப் பரந்த தாசர் கேடுற வடித்த போதே.

(இ-ள்.) காளைபோன்ற செய்கையையும் மனத்தையுமுடையவனே! வச்சிராயுதத்தோடு கூடியவனே! சூரனே! பின் வாங்காத வீரர்கள் நிறைந்த யுத்தத்தில் விருத்திரனைக் கொன்று கீழ்மக்களாகிய தஸ்யுக்களைக் கேடெய்தியோடும்படியடித்தபோது, நீயே அவனுக்கு (குத்ஸனுக்கு)த் தனத்தை யளித்தாய்.—(எ-று.) அவனுக்கு, அவற்கு, அக் குத்ஸரிஷிக்கு என்பது பொருள். வ்ருஷமந: காளைபோன்ற மநமுள்ளவன். வ்ருஷகர்மன் காளைபோன்ற செய்கையை யுடையவன். இரண்டையும் சேர்த்துப் பாழிவெஞ்செயன் மனத்தோய் என்றூர் பாட்டில். காமாபிவர்ஷக மநஸ்க என்றும் விருஷ்டியுதக ஸேச (ch) நரூப கர்மோபேத என்றும் சாயணர் பொருள் கூறுவர். இச்சித்தவற்றை யளிப்பவனே! மழை நீரைப்பெய்விக்கும் கர்மத்தோடு கூடியவனே என்பது அவற்றின் பொருள்.

5. இந்திர, திடமியைந்தோ னென்னினு மவன்றன்கேட்டை
முந்துறவிரும்பாய்; போற்றின் முரணினர் விரும்பா
கந்துக மோடும் வீதி காணுக விரிவா, யங்கே [வெங்கள்
சிந்துக, வச்சிரத்தோய், பகையினைத் தண்டம்போன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! (பகைவன்) திடம் பொருந்தியவனுனும் அவனது கேட்டை நீ விரும்பமாட்டாய், சத்துருக்

களால் விரும்பப்படாத ஸ்தோதாக்களாகிய எங்களுடைய குதிரைகள் ஓடுகின்ற வீதி விஸ்தாரமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக. மேலும், வச்சிரியே! அவ்வீதியில் எதிர்ப்படும் சத்துருக்களைத் தடியா லடிப்பதுபோல வச்சிராயுதத்தா லடித்துக் கொல்லுவாயாக.—(எ-று)

வருக்கம் 4.

6. பொருநர் நற்றனத்தை வேண்டிப் பொருதிடு மாயோதத்தி
னரர்களு முதவிக்காக நாடியே யுனையழைப்பார்;
உரம்பெறு மிந்திரா இச் சமருறு முனதொத்தாசை
திரம்பெறு செயலோர்ச் சேர்வதெம்மையேசேர்க நன்கே.

(இ-ள்.) யுத்தஞ் செய்பவர் தனத்தை விரும்பி யுத்தஞ்செய்யும் சண்டையில், போர் வீரர்களாகிய புருஷர்கள் தமக்கு உதவி செய்ய வேண்டி யுன்னையே துணைக்கழைப்பார்கள். வலிமை பொருந்திய விந்திரனே! யுத்தத்தில் வீரர்களைச் சேருமுனது உதவி இந்த யுத்தத்தில் எம்மையே பொருந்தட்டும்.—(எ-று.) அர்ணஸாதௌ என்பதற்கு உதகத்தையடைய விரும்புவோ ரென்பதும் ஒன்று. உதக (தண்ணீர்) லாபத்தையடைய விருத்திரவதஞ் செய்யும் யுத்தத்தில் ஸ்தோதாக்களாகிய புருஷர்கள் உன்னையே உற்சாகப் படுத்துகிறார்களென்பது மற்றொரு பொருள். ஆயோதம், ஆயோதனம், யுத்தம், சண்டை.

7. வச்சிரம் படைத்த மன்ன, இந்திர, புருகுற் சற்கா [ன்
நச்சலர் போரி னேழு நகரத்தைப் பொடித்தாய்; அம்ஹ
வைச்சுள கிழியை நாணல் மதிப்ப நீயறுத்தாய் பின்பு;
நச்சியஃதவிபூரித்தோன் சுதாசற்கே நாடிக்கொண்டாய்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைப் படைத்தவனே! ராஜனே! இந்திரனே! புருகுத்ஸனென்ற ரிஷிக்காகச் சத்துருக்களோடு செய்த யுத்தத்தில் அவர்களுடைய ஏழு நகரங்களையும் அழித்தனை. அவிப்பொருளால் உன்னை நிரப்புவோனாகிய ஸுதாஸனுக்காக, அம்ஹன் என்னும் அசுரன் வைத்திருந்த பணமுடிச்சை நாணலை யறுப்பதுபோல அறுத்து அதனைக் கைக்கொண்டாய்.—(எ-று.) புருகுத்ஸன், இவன் இந்திரனுக்கும் அசுவினிகளுக்கும் பிரியமான ரிஷி. மண். 1, சூக். 12, செய். 7-பார்க்க. சுதாசன், ஸுதாஸன், பிஜிவனன் மகன். பிஜிவனனும் திவோதாஸனும், அதிதிக்வனும் ஒருவனே. இவனது சரிதத்தை மண். 7,

சூக். 8, செய். 5, 25-ல் பார்க்க. இவன் பருஷ்ணி (தற்காலம் ராவீ யென்று சொல்லப்படும் சிந்துவின் உபநதியாம்.) யென்னு மாற்றைத்தாண்டிச் சிம்யு வென்னும் காட்டுமனிதர்களைத் துரத் தினதாகச் சொல்லப்படுவான். இவன் பெயரை மண். 1, சூக். 47, செய். 6-லும் பார்க்க. பூரவே யென்பதற்கு பூருவுக்கு என்று பொருளுரைப்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் இக்கிரந்த கர்த்தா சாயணருரையையொட்டி அவிபூரித்தோன் என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

8. ஆவலிற் சூர வெங்க ளாத்தும வலியளிக்குந்
தூவிய லெதனை யெங்குஞ் சூழுநீ ரென நிறைப்பாய்,
தேவ விந்திர வெந்தம்மைச் சூழ்புவி சித்திரத்தின்
மேவிய வவ்வன்னத்தான் மழையென நிரப்புவாயே.

(இ-ள்.) சூரனே! தேவனே! இந்திரனே! எங்களுக்கு ஆத்ம வல்லபத்தைத்தரும் எந்த வுணவை, எல்லாவிடத்தும் ஓடும் நீரை நிறைத்துவைப்பதுபோல, நிறைத்து வைப்பாயோ அந்தச் சித்திர (நானாவிதமான) அன்னப்பொருள்கள் எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள பூமியில் மழை நீரைப்போல நிறையும்படி செய் வாயாக.—(எ-று.) ஊர்ஜம்ந என்பதற்கு வலிமையைப்போல என மேனாட்டாசிரியர் பொருள் கொண்டு, 'எதன் உதவியால் வலிமையே எம்மாட்டு வந்து சேரும்படி செய்வாயோ, நீரைப் போல ஏராளமாயுள்ள அந்த அன்னத்தால் எங்களைப் போஷிப் பாயாக.' என்று உரை கூறுவர்.

9. ஓதினர் குதிரையோடு கூடிய வுனக்கு னன்பர்
கோதமர் மறைகளுக்தங் குவிப்பொடு மவியினோடும்;
தீதில்பல் வடிவ வன்னஞ் சேர்த்துக வெமக்கு வேந்தே!
போதுகவிரைவின்வைகல்புந்தியாற்பொருள்பெற்றோனே.

(இ-ள்.) இரண்டு குதிரைகளோடு கூடிய வுனக்கு உன்னன் பர்களாகிய கோதம வம்சத்தவர்கள் வணக்கத்தோடும் அவிப் பொருளோடும், பிரமங்களையும் உக்தங்களையும் செய்து கூறினர் கள். பல உருவத்தோடு கூடிய அன்னத்தை, இந்திரனே! எங் களுக்குக் கொண்டுவருவாயாக. தியாவஸுவாகிய இந்திரன் வேகமாய் இவ்விடியற் காலத்தி லிங்கு வரட்டும்.—(எ-று.) தியாவஸு, புத்தியினாற் பொருளைப் பெற்றவன்.

வருக்கம் 5.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

64. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 7.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி நோதஸன். வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 15, த்ருஷ்டுப். தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. வேண்டுபொருள் வருடிப்போர், நன்மகத்தோர்,
பூப்பழஞ்செய் மேலோர், கூட்ட
மீண்டுமருத் துவர்க்காக, நோதசனே
சூழுறுப ணீண்டு தாங்க ;
தூண்டுகரங் கூப்பியதீ ரன்யானு
மென்மனத்தே தொகையாத் தோன்றி
மாண்டருபா நூன்முறையா கத்தகுதி
யுறமழையின் வகுத்தேன் மன்னே.

(இ-ள்.) நோதஸனே! இச்சைப்பட்ட பொருள்களை வருஷிப்பவர்களும், நல்ல யக்ஞ கர்மத்தோடு கூடியவர்களும், பூக்களையும் பழங்களையும் செய்யும் பெரியவர்களும், கூட்டமாகப் பொருந்துவோர்களுமான மருத்துக்களுக்காக நன்றாய்ச் சூழ்ந்து கொள்ளும் பண்ணை (ஸ்தோத்திரத்தை)ச் சொல்லித் துதிப்பாயாக. கைகுவித்து வணங்கும் தீரனாகிய யான் எனது மனத்தில் கூட்டமாக உதித்து வெளிவரும் சிறந்த கீதங்களை, யாகத்தில் சாஸ்திர விதியோடு பொருந்தும்படி மழை நீரைப்போலச் செய்தேன்.—(எ-று.) முன்னிரண்டடியில் நோதஸன் தன்னையே படர்க்கைப் படுத்திக்கொண்டது. மழையானது எப்படி ஒரே சமயத்திற் கூட்டமாக விழுந்து பல பிரதேசங்களிலும் வெகு ஜலத்தைக் கொட்டுகிறதோ அப்படியே நானும் கீதங்களை ஒரே சமயத்திற் கொட்டுவேன் என்பது பொருள். மருத்துக்கள் மண். 1, சூக். 14, செய். 3 பார்க்க.

2. கட்கினிய காளையர்க ளுருத்திரன்றன்
மக்கள்பகை கடிவோர் பாப
முட்குறவே யொழிப்பவர்க ளேய்மைபுரி
வோர்பகலி னெளிவாய்ந் துள்ளோர்
வட்குவர்முற் பரமேசன் பூதகண
மெனக்கோர வடிவத் தோர்கள்
மட்கினிய மழைதெளிப்போர் மாருதர்கள்
மாகமதிற் றேன்றி னரே.

(இ-ள்.) கண்ணுக்கினிய காளைப்பருவம் வாய்ந்தவரும், உருத்திர புத்திரரும், சத்துருக்களை வதைப்பவரும், பாபாஹித ரும், (எப்பொருளையும் பரிசோதித்துச்) சுத்தப் படுத்துபவர்களும், பகலைப்போற் (சூரியனைப்போல) பிரகாசம் பொருந்திய வர்களும், பகைவருக் கெதிரில் பரமேசுவரனது பூதகணங் களைப் போலக் கோரமான (பயங்கரமான) உருவத்தோடு எதிர்ப்படுபவர்களும், மண்ணுக்கினிய மழையைப் பெய்விப்ப வர்களுமான மருத்துக்கள் ஆகாயத்தி லுற்பவித்தார்கள்.—(எ-று.) பகல், சூரியன். ஸத்வாநோ ந என வடமொழி மூலத்தி லுள்ளது. அச்சொற்றொடருக்குப் பரமேசனது பூதகணங் களைப்போல வெனச் சாயணர் உரை கூறுவர். மண்ணுக்கினிய வென்றது மட்கினிய வென்றாயிற்று. வட்கல், கெடுதல், வட்குவர் கெடுவோர் பகைவரென்றபடி. பாப முட்குறவே யொழிப்பவர்கள், பாபத்தை நடுங்கும்படி யழித்து விடுபவர்கள் என்பது பதப்பொருள். பாப மற்றவர்கள் அல்லது பாப ரஹிதர்கள் என்று உரையிற் கூறப்பட்டது. மருத்துக்கள் ருத்திர புத்திரரென்பதை மண். 1, சூக் 39, செய். 4-ல் பார்க்க. வடமொழியிலுள்ள மர்யா: என்பதற்கு மநுஷ்யர் என்பது பொருள். ஈண்டு மருத்துக்களுக்கு மரண தர்மம் சொல்லுவது அஸம்பாவமான தாற் புத்திரரென்று பொருள் கொள்ளுக வென்பார் சாயணர். சத்துருக்களை வதைப்பவ ரென்பதற்கு வடமொழியில் அஸூரா: என்றுள்ளது. மண். 1, சூக். 54, செய். 3 பார்க்க.

3. தருணவய துள்ளவர்க, ளுருத்திரன் புத்
திரர், சரையே சாரர், ஈத்த
தருணவவி புசியாரைக் கொல்லுபவர்,
எதிரினடை தழுவி யோர்கள்,
பருவதநல் வலியுள்ளோர், ஏத்தினர்த
மெண்ணமதைப் பலிக்கச் செய்வோர்;
பிருதுவிவா னுறுதியுறும் பொருளேனும்
பெருமொய்ம்பா லசையப் பேர்ப்பார்.

(இ-ள்.) தருணமான வயதோடு கூடியவர்களும், ருத்திரனுடைய புத்திரர்களும், கிழத்தனமே யடையாதவர்களும், அவியுண்ணாதவர்களைக் கொல்லுபவரும், தமது நடைக் கெதிரில்லாத நடையை யுடையவர்களும், பர்வதம்போலப் பலமுமுறுதியுமுள் ளவர்களுமான மருத்துக்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோர்களுடைய எண்ணங்கள் பலிக்கும்படி செய்தார்கள். பூமியிலுள்ள உறுதி வாய்ந்த பொருளாயினும் அவற்றைத் தமது அரிய பலத்தினால் அசைத்து நடுங்கச் செய்வார்கள்.—(எ-று.)

4. உடலதனைப் பலவகையா வாபரணத்
தலங்கார முறுத்தி, மார்பில்
விடலருநல் லொளிகாலு மாரமதை
யணிபெறவே மிளிர்த்தித், தோளிற்
கெடலருமா யுதம்வெயில்வீ சிக்கிடக்க,
வந்தரத்தே கிளர்ந்த மொய்ம்பி
னுடனுதித்தார் மாருதரா நரர்களுமே
கணமாக வொருங்கிற் ருனே.

(இ-ள்.) தமது சரீரங்களைப் பலவிதமான ஆபரணத்தா லழகுபடுத்தித், தமது மார்பில் ஒளி வீசும் ஆரத்தைப் புனைந்து, தோளி லாயுதங்கள் பள பள வென்று மின்ன, மாருதர்களாகிய நேதாக்கள் (சேனுதிபதிகள்) கூட்டமாகச் சேர்ந்து அந்தரிட்சத்தில் தங்கள் பலத்திேைடும் உடனே தோன்றினுர்கள்.—(எ-று.) நரர்கள் நேதாக்க ளென்பார் சாயணர்.

5. ஈசான ராக்குபவர் மேகாதி
யதிர்ப்பவர்க ளேலார் தம்மைக்
கூசாதே யழிப்பவர்கள் வாயுவையு
மின்னலேயுங் கூர்ப லத்தா
லேசாதே யமைக்கின்ருர்; சூழ்ந்தசைப்போ
ராகாயத் தியைந்த மேகத்
தேசாரு மடிகறந்து பூமியினிற்
பயநிறையத் தெளிக்கின் ருரே.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களே ஐசுவரியவான்களாய்ச் செய்பவர் களும், மேகம் முதலியவற்றைக் கம்பிக்கச் செய்பவர்களும், சத்துருக்களைக் கூசாம லழிப்பவர்களும், ஆன மருத்துக்கள் வாயுக்களையும் மின்னலேயும் தமது பலத்தால் உண்டுபண்ணு கிருர்கள். வளைந்து சூழ்ந்து ஒரு வஸ்துவை யசைப்பவர்கள் ஆகாயத்திற் காணப்படும் மேகங்களின் மடியைக் கறந்து அந்த நீரினுல் பூமியை நிறைக்கின்ருர்கள்.—(எ-று.) மேகத்தைக் கறவையாக உவமித்து அதினின்று வரும் நீரைப் பய மென்ருர். பயம், பாலுக்கும் நீருக்கும் பொதுவான சொல். பயம், ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரென்ப.

வருக்கம் 6.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 64.

6\. இருத்துவிசர் யாகமதி னெய்சொரிவ
தென்னநல வீகை யாளர்
மருத்துவர்கள் பாலெனவே வளம்பொதியு
நீர்தெளிப்பார் : மாவைப் போர்க்கு
வருத்தியடக் குதல்கடுப்ப வல்விரையு
மேகமதை வசப்ப டுத்தி
யுருத்திடித்தட் சயமாக வோங்குமுகின்
மடிகறந்தே யொழுக்கு வாரே.

(இ-ள்.) ரித்விக்குக்கள் யாகத்தில் நெய்யை யூற்றுவது போல, நல்ல தானத்தோடு கூடிய மருத்துக்கள் பால் போல ஸாரம் பொருந்திய நீரைத் தெளிப்பார்கள். யுத்தத்திற்காகக் குதிரையை வருத்தப்படுத்தி யடக்குவது போல அம் மருத்துக்கள் வேகமாகச் செல்லும் மேகத்தைத் தம்வசப்படுத்தி, இடித்துக், குறைவின்றி யோங்கு மேகத்தின் மடியைக் கறந்து நீரை யொழுக விடுவார்கள்.—(எ-று.) ரித்விக்குக்கள், இருத்துவிசர், ரித்விஜர், எல்லா மொன்றே. காலத்தில் யாக கார்யங்களைச் செய்பவரென்பது முன்பே சொல்லப்பட்டது.

7\. மிகுவலியோர் ஞானியர்கள் சித்திரஞ்சால்
காந்தியுளோர் மேன்மை தங்கு
நகமுறழு மொய்ம்புள்ளோர் விரைகதியோ
ரென்போர் நீர், நால்வாய் மானத்
துகளறுகா னத்திடத்துச் சிவப்பேறும்
வடவையினைத் தோய்க்குங் காலைத்
யிகலுவரைத் தெறுவலியை மேற்கொண்டு
மரக்கூட்ட மெரித்துண் பீரே.

(இ-ள்.) மிகுந்த வலியோடு கூடியவரும், ஞானவான்களும், சித்திர காந்தியோடு கூடியவரும் மலைபோல வலிமை பொருந்தியவரும், வேகமான நடையோடு கூடியவரும் என்று சொல்லப்படும் (மருத்துக்களாகிய) நீங்கள், யானையைப் போலக், குற்றமற்ற காட்டில் சிவப்பு நிறமுள்ள காட்டுத் தீயை யோட்டும்போது, பகைவரை வதைக்கும் வலிமையை மேற்கொண்டு அக்காட்டிலுள்ள மரக் கூட்டங்களை எரித்து விடுவீர்கள்.—(எ-று.) நகம், மலை. நால்வாய், யானை. யானையும் காட்டை யழிக்கும், வடவையும் காட்டை யழிக்கும் அதனால் யானை உவமையாயிற்று. வடவை, காட்டுத்தீ.

8. பேரறிஞர் சிங்கமுழக் கவர், செறுகோ
பத்தர், பொறி பிறங்கு மான்போ
லாரணிசா ரவயவத்தர், யாவுமுணர்ந்
தவர், பகையை யடக்கு வோர்கள்
கூருமுயர் துதியோரை மகிழ்விப்போர்,
மானூர்தி கூடி யுள்ளோர்,
சாரலரை யாயுதத்தா னல்வலியா
லொறுத்தொருங்கு சார்வா ரீண்டே.

(இ-ள்.) நல்ல ஞானத்தோடு கூடியவரும், சிங்கம்போல் கர்ச்சிப்பவரும், கோபம் வந்தபோது கொன்றழிப்பவரும், புள்ளியோடு கூடிய மானைப்போல அலங்கரிக்கப்பட்ட அவயவத்தோடு கூடியவரும், ஸர்வக்ஞரும், சத்துருக்களை யடக்குவோரும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோரை ஸந்தோஷிப்பிப்பவரும், மானை வாகனமாக வுடையவருமான மருத்துக்கள் பகைவரை ஆயுதத்தினாலும், ஆத்ம பலத்தினாலும் தண்டித்துக் கூட்டமாக எல்லாருமொன்றாய் இங்கு வருவார்கள்.—(எ-று.)

9. குணநிறைந்தீர் நரர்தொழுவீர் செறுகோபச்
சூரமுளீர் குவல யம்வான்
நணுகுரத்தா னதிர்ப்பிப்பீர் சாரதிக்காம்
பீடமிலே நணுகுந் தேரி
னணுகியமர்ந் தொளிமிகுத்த மின்னலெனு
நிர்மலஞ்சா ரழகிற் கோலத்
தணிகதுவ, மாருதர்காள் வீற்றிருக்கும்
போதுமையெல் லாருங் காண்பார்.

(இ-ள்.) சற்குண நிறைந்தவர்களே! யாக கர்த்தாக்களாகிய நரர்களால் வணங்கப்படுபவர்களே! கோபம் வந்தாற் கொன்றழிப்பவர்களே! சூரர்களே! உங்களது வரவினால் பூமி வானங்களைச் சப்திக்க செய்பவர்களே! மருத்துக்களே! சாரதிக்கு உட்காருவதற்காகப் பீடம் வாய்ந்த தேரில் நீர் அழகாக வீற்றிருக்கும்போது, பிரகாசம் மிகுந்த மின்னலைப் போலவும் நிர்மலமான ரூபத்தைப்போலவும் உம்மை யெல்லாரும் காண்பார்கள்.—(எ-று.)

10. யாவுமுணர்ந் தவர், தனத்துச் சமசதனம்
படைத்தவர்க ளேய்ந்த வன்மை

மண்டலம் 1. சூக்தம் 64.

மேவியவர், பலவகையா முழங்குபவர்,
பகையழிப்போர், வெருளு மாறு
யாவையெனும் வறள்விப்போர், இந்திரனு
யுதமாவா ரேர்சால் வீரர்
தூவலியே யம்புமுத லாயுதங்கள்
கரந்தரித்தார் சோம மார்ந்தே.

(இ-ள்.) எல்லாமறிந்தவரும், தனத்திற் சமானமானவரும், பலம் பொருந்தியவரும், பலவித சப்தத்தைச் செய்பவரும், பகைவரை வாட்டுபவரும், எல்லாவற்றையும் வற்றடிப்பவரும், இந்திரனுடைய ஆயுதமாகவுள்ளவர்களுமான அழகு பொருந்திய வீரர்கள், பரிசுத்தமாகிய பலமிகுந்த அம்பு முதலிய ஆயுதங்களைச் (சோமத்தைக் குடித்துக்) கையிலெடுத்தார்கள்.—(எ-று.) விருஷ கா (Kh) தய: என்னும் சொற்றொடருக்கு இந்திரனது ஆயுதமாவா ரென்றும் சோமத்தைக் குடிப்பவ ரென்றும் இரண்டு பொருளுள்ளதால் இரண்டையுந் தோற்றவே சோமமார்ந்தே என்றும் கடையடியிற் கூட்டினர். விரப்சிந: என்பதற்குப் பலவிதமாகச் சப்தஞ் செய்பவர்களென்றும், பலவித சப்தஞ் செய்யும் ஸ்தோதாக்களோடு கூடியவர்களென்றும் இருவகைப் பொருளுண்டு. அதனுல் 'பலவகையா முழங்குபவர்' என்பதற்குப் பதிலாகத் 'துதியாளராற் சூழ்ந்தோர்' என்றும் மாற்றிக் கூட்டலாம், யாவையெனும், எவையெனினும், எல்லாவற்றையும் என்றபடி.

வருக்கம் 7.

11\. மகமுடையோர், யாகதலந் தோறடைவோர்,
பகைநேடி வதைப்போர், திண்ணெ
னகமுடைய மலையேனு மசைப்பவர்கள்,
துட்டர்தமை யடக்கு வோர்கள்,
நகுமொளியா யுதமுடையோர், நடைவழியிற்
றுருமமழி நாக மென்ன,
வுகுபயஞ்சார் மேகமலை களின்மேற்பொற்
றேருருளை யுருட்டு வாரே.

(இ-ள்.) யாகத்தோடு கூடியவரும், யக்ஞப்பிரதேசங்கடோறுஞ் செல்லுபவரும், சத்துருக்களிடத்துத் தாமே (தேடிப்) போய் அவர்களை வதைப்பவர்களும், திண்மை பொருந்திய மலைக

ளையு மசைப்பவர்களும், துஷ்டர்களை யடக்குபவரும், பிரகாசிக்கின்ற காந்தியோடு கூடிய ஆயுதத்தைத் தரித்தவர்களுமான (மருத்துக்கள்), நடக்கும் பாதையிலுள்ள மரங்களை யழித்துக் கொண்டுபோகும் யானையைப்போல, நீர் நிறைந்த மேகங்களின் மேல் (அம்மேக நீர் பொழியும் வண்ணம்) பொன்மயமான தேருருளை யுருட்டுவார்கள்.—(எ-று.)

12. பகைவலியை யழிப்பவர்கள், பாவகர்கள்,
மழைதருவோர், பார்வை கூர்ந்தோர்,
தகவுமகா ருருத்திரனுக், கவரைவிளிப்
போற்றுகளாற் சார்க வென்பாம்;
மிருதனங்கள் கருதுறுவீர்! மட்புழுதி
தூண்டுபவர், வேட்கை யீவோர்,
தருவசனத் தேத்துறுவார், மருதாது
கணமதனைச் சார்கு வீரே.

(இ-ள்.) பகைவரது பலத்தைக் கெடுப்பவரும், வஸ்துக்களைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பாவகர்களும், மழையைத் தருபவர்களும், தீட்சண்யமான பார்வையை யுடையவர்களும், மகாதேவ (ருத்திர)னுடைய புத்திரர்களும் ஆன மருத்துக் கூட்டத்தாரை அழைப்பதற்குக் கருவியாயுள்ள ஸ்தோத்திரங்களால் எம்மைச் சாரும்படி யழைப்போம். பெரிய ஐசுவரியத்தை விரும்பும் ரித்விக்குக்களே! மண் புழுதியைக் கிளப்பி விடுபவர்களும், இச்சையை யளிப்பவர்களும், மூன்றாவது ஸவனத்தில் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படுபவருமான மருத்துக் கணத்தை (மருத்துக் கூட்டத்தை) யடைவீர்களாக.—(எ-று.) உருத்திரன், மகாதேவன். விருஷணம் என்றார் வேட்கையை யளிப்பவர்களானதால். தருசவனம் என்றது மூன்றும் ஸவனமாம். ஏன்? மூன்றாவது ஸவனத்தில் தான் மருத்துக்களைத் துதிப்பது.

13. மாருதர்கா ளும்முதவி கொண்டெவனைக்
காப்பீரம் மனிதன் றானுஞ்
சீரியதன் வலிமையினுற் பிறமனிதர்க்
கடந்திறையிற் சிரேட்ட னுவான்;
கோரமொடு மனக்குவையு மேவலரு
மிருதனமுங் கூடிச் சில
மாருகின்ற நற்கரும மடைந்துபசு
மகப்பேறு மடைவா னன்றே.

(இ-ள்.) மாருதர்களே! (மருத்துக்களே!) உங்கள் உதவியினால் எவனை ரக்ஷிப்பீர்களோ அவன் தனது வல்லபத்தாற் பிறமனிதரைத் தாண்டி விரைவாகச் சிரேஷ்டத்தை யடைவான். அவன் பின்னும் குதிரையும், அன்னக்(உணவு)குவியலும், வேலையாட்களும், அளவற்ற திரவியமும் அடைந்து, சீலம் பொருந்திய ஸத்கருமத்தோடு கூடிப் பசுக்களையும் பிள்ளைப் பேற்றையும் பெறுவான்.—(எ-று.) கோரம், குதிரை.

14. மாருதர்காள்! மகம்புரிவோற் கெனச்சுதர்கள்,
பவுத்திரரும், மாண்ட கன்ம
மோருபவர், யுத்தமதிற் றோல்வியுறார்,
ஒளிமிகுத்தோர், ஒன்னார் தம்மை
நீரறவே வாட்டுபவர், வலியுடையோர்,
தனங்கொள்வோர், நிறைந்த ஞானங்
கூறுபவர், புகழ்க்கொருவர், நெடுநோக்கர்,
சதவிமவர்க் கூட்டு வீரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யாககர்த்தாவுக்காக, அடிக்கடி செய்ய வேண்டிய கர்மங்களை யறிந்தவர்களும், யுத்தத்தில் தோல்வி யடையாதவர்களும், ஒளி அதிகமாகவுள்ளவர்களும், பகைவரைத் தன்மைகெடும்படி செய்பவரும், பலமுள்ளவர்களும், தனத்தை விரும்புகிறவர்களும், பரிபூரண ஞானத்தோடு கூடியவர்களும், கீர்த்திக்குச் சுட்டாக நிற்பவர்களும், (ஆழ்ந்த யோசனை) தூர திருஷ்டியுள்ளவர்களும், (நூறு) (இமம்) பனிக்காலங்களைக் கண்டவருமான புத்திரர்களையும், பௌத்திரர்களையும் தருவீர்களாக.—(எ-று.) நீரற, தன்மைகெட; இமவர், ஹேமந்தருதுவைக் கண்டவர்; நூறு வயதுள்ளவர் என்றபடி.

(வேறு.)

15. கன்றிய பகைவர் தம்மைக் கடியுறும் வீரர்மிக்குப்
பொன்றலி றனமெமக்குப் பொருத்துக, மருதீர், நூறே
யன்றிவணுயிரத்தி ஞர்ந்தொளிர்ந்தோங்கு மஃதை;
துன்றுக விரைவின் வைகல் மதியினாற்றனம்பெற்றுரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! கோபித்த பகைவரைச் சயிக்கும் வீரராகிய புத்திரர்கள் மிகுதியாகக் கூடும் கெடுதலில்லாத செல்வத்தை, நூறல்ல ஆயிரக்கணக்காக விளங்குவதை எங்களுக்குச் சேர்ப்பீர்களாக. புத்தியினாற் பணத்தைக் கூட்டுபவர்

களாகிய மருத்துக்கள் விடியற் காலத்தில் வேகமாய் இங்கு வந்து சேருக.—(எ-று.) இக்கடைசியடி நோதஸனுடைய பல்லவி யென்றே சொல்லலாம். முன் இந்திரனுக்குச் சொன்னதை இப்போது மருத்துக்களுக்கும் ஏற்றிக் கூறினுன்.

வருக்கம் 8.

65. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 1.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : சக்தியின் புத்திரன் பராசரன் ; வடமொழிச்சந்தம் : துவிபதாவிராஜ் (கொச்சகக்கலிப்பா) ; தேவதை : அக்கினி.

இம்மந்திரங்களைப் பிரயோகிப்போர் இவ்விரண்டாய்ச் சேர்த்து ஓதுவர். ஒற்றையாயிருப்பதை இரண்டுதரம் ஓதுதல் மரபு. வஸிஷ்டனது புத்திரன் சக்தி ; சக்தியின் புத்திரன் பராசுரன். இப் பராசுரனே வியாஸரது பிதா, சுகப்பிரஹ்மத்துக்குப் பாட்டனுமாம். இவ்விரண்டாய், இரண்டு இரண்டாய்.

1 & 2. பசுவோடு குகையொளிக்கும் பட்டியினைப் பற்றுதலி
னிசைவோடு முளத்தீரர், ஏந்தவியோ டேத்துரியோய்,
நசையோடு மவ்வவியை நற்றேவர்க் களிப்பவ, உன்
பிசையோடி யுன்பக்கல் மேவின ரெம்மகத்தேவும். (1.)

(இ-ள்.) கையிற்றூங்கிய அவியுண்டியோடு போற்றுதற் குரியவனே! அந்த அவியுணவைத் தேவர்களுக் களிப்பவனே! (அக்கினியே!) பசுவைத் திருடிக்கொண்டு அப்பசுவோடு குகைக்குள் ஒளிந்துகொள்ளும் திருடனைத் துரத்திப் பிடிப்பதுபோல், ஒத்த மனத்தோடு கூடிய தீரர்களு(மேதாவிகளு)ம், யாகத்தில் வணங்குதற்குரியவருமான வெல்லாத் தேவர்களும் உன்னைத் துரத்திக்கொண்டு வந்து உன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.—(எ-று.) பட்டி, கள்வன். தீரர் மேதாவிகளென்பார் சாயணர். வடமொழி மூலத்தில் யஜத்ராங் என்றுள்ளது ; அதற்கு யாகத்தில் வணங்குதற்குரிய தேவர் என்பது பொருள். அதையே மகத்தேவரென்றூர் பாட்டில். குகை யென்றது ஈண்டு அக்கினி யோடியொளிந்த நீரையாம். இசைவு ஓடும் உளம் எனப் பிரிக்க.

3 & 4. தேவர்களு நல்லொழுங்கைச் சேர்ப்பவன்றன் விரதமதை
யாவலொடு தேர்ந்தணைந்தார் ; அப்பா விப்புவனியுமே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 65.

தேவருல கெனலாயிற்(று) ; இருந்துதியிற் சிறந்துமக
மேவுசலந் தோன்றியதீ யிணையந்நீர் வளர்த்ததுவே. (2)

(இ-ள்.) ரிதத்தை (ஒழுங்கை அல்லது யாக விதிகளை)க் கூட்டுபவனாகிய (அக்கினியினது) விரதத்தைத் தேவர்கள் தெரிந்து அவ்வக்கினியினிடத்துப் பொருந்தினார்கள். அப்புறம் இப்பூமி தேவருலகு என்று சொல்லும்படியாயிற்று. ஸ்தோத்திரத்தினாற் சிறப்படைந்து யக்ஞத்திற்குக் காரண பூதமாய் யாகப்பொருள்களை வளர்த்து யாகத்தினிடத்துப் பொருந்தியுள்ள தண்ணீரின் கர்ப்பத்திலுண்டான அக்கினியை யந்த நீரானது வளர்த்தது.—(எ-று.) தண்ணீருக்குள் நெருப்புள்ள சங்கதி மச்சங்கள் எடுத்துத் தேவர்களுக்குச் சொல்ல அவர்கள் அச்சங்கதியைத் தெரிந்து கொண்டார்களென்பது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 2-2-6.

5 & 6. ஆக்கமென வணியோடு மகல்புவிபோல் விரிவாயுந்
தேக்கரியிற் புசிப்பீந்துந் தெண்ணீரிற் சுகமளித்துந்
தாக்குசமர்ப் பரிவிரைவிற் சாருவதென்றே கீழ்நோக்
கூக்கிய நீரோட்ட மெனச்சாருமுனை யார்தடுப்பார் ? (3)

(இ-ள்.) ஆக்கத்(பெருக்கம் அல்லது புஷ்டி)தைப்போல ரமணீயமாயும், விசாலமான பூமியைப்போல் விஸ்தீரணமாயும், பொருள் நிறைந்த மலையைப்போலக் (கருப்புக் காலத்திலும் கந்த மூல பலாதிகளான) உணவை யளித்தும், தெளிந்த நீரைப்போலச் சுகத்தை யளித்தும், யுத்தத்தில் உயர்ந்த ஜாதிக்குதிரை சத்துருக்களைக் கொல்லுவதற்கு விரைவாகப் போவதுபோலக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நீரோட்டத்தைத் தடுக்க முடியாதது போலச், சுட்டெரிக்கத் தொடங்கிய உன்னையும் ஒருவரும் தடுக்க முடியாது.—(எ-று.) ஆக்கம், புஷ்டி. அரி, மலை. சமர்ப்பரி, யுத்தக் குதிரை.

7 & 8. உடன் பிறந்தாட்குடன்பிறந்தா னெனப்பநீர்க் குறவாந்தீ
யிடம்புரக்கு மரசுதன திறினார்தனம் பறிப்பதெனத்
தடவனத்தைத் தகித்துண்ணும் ; காலூரப்பப் பலவிதமாய்
கடமார்ந்தே யெரியூட்டிக் கண்டமயிர்கழித்திடுமே.

(இ-ள்.) சகோதரிக்குச் சகோதரனது உறவுபோன்று தண்ணீர்க்குப் பந்துவாகிய தீயானது, ஒருதேசத்தரசன் அவனுடைய பகைவர்களது தனத்தைப் பறிப்பதுபோல, விசால

மான ஆரண்யத்தைச் சுட்டுச் சாப்பிட்டுவிடும். காற்றுத் தூண்டப் பலவிதமாகக் காட்டில் பிடித்துக்கொண்டு நெருப்புக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை யூட்டிப் பூமியின்மேல் தோன்றும் புல், பூடு, செடி முதலிய மயிர்களை யழித்துவிடும்.—(எ-று.) " ஆகாசாத்வாயு: வாயோரக்நி: அக்நேர் ஆப்: ஆப: ப்ருதுவி" என்பது தைத்திரீய ஆரண்யகம் 8-வது அத்தியாயத்திலுள்ளது. அதனால் அக்கினி தண்ணீர்க்குப் பந்துவாம். இறிஞர், பகைவர். பூமியில் வளரும் புல், செடி முதலிய குறும்பூண்டுகளைப் பூமியினது மயிராக உருவகப்படுத்தினர். மயிர் வினைஞன் மயிரைக் கழிப்பதுபோல அக்கினி தீத்தழித்து விடுமென்க.

9 & 10. துன்னுமொளியா னரரைத் துலக்கியதி காலையெழுந்
துன்னுபயிர்சோமனெனவுடன்படைத்தேரிதந்தோன்றி
மன்னுசிசுச் சூலாவினுருவோங்கி நீண்டொளிர்தீ
யன்னமென நீருறைந்து நெட்டுயிர்ப்பு விட்டிடுமே.

(இ-ள்.) ரிதத்தில் (ரிதம் ஈண்டு தண்ணீர்) உற்பவித்துச் சிசுவை வயிற்றில் வைத்துள்ள பசுவைப்போல உருவத்தில் பருத்து விருத்தியாகின்ற அக்கினி, தன்னிடத்துப் பொருந்திய வெளிச்சத்தால் ஜனங்களுக்கு ஒளியை யூட்டி, அதிகாலையில் (யாக கார்யங்களுக்காக எழுந்து, தரையில் வளரும் ஒஷதிகளைச் (செடிகளை) சோமனைப் போலச் சிருஷ்டித்து வளர்த்துத் (தான் உற்பவித்த தண்ணீரின்மேல்) அன்னப்பட்சி போலத் தங்கிப் பெருமூச்சுவிடும்.—(எ-று.) சோமன், ஸோமாபிமானி தேவதை: சோமம் ஒஷதிகளுக்கு (செடிகளுக்கு) ராஜாவென்பது தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம் 3-9-19. இராக்காலத்தில் இருட்டில் அக்கினியின் வெளிச்சமே உபயோகப்படுவதால் நரரைத்துலக்கி யென்றார். ரிதம், ஒழுங்கு என்பது பொருள்; ஆனால் தண்ணீர் என்று ஈண்டு பொருள் கொள்ளுவர் சாயணர். அக்கினி ஸோமனைப் போலவே பயிர்களைச் சிருஷ்டித்து வளர்க்கிறான். அக்கினியே அன்னப் பொருள்களை யுண்பவனும், அவ்வன்னப் பொருள்களை வளர்க்கும் பதியுமாமென்று சுருதி கூறும்.

வருக்கம் 9.

66. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: துவிபதாவி ராஜ். தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. செல்வமெனப் பலவுருவிற் செங்கதிரோ னன்னேக்கிற்,
புல்லாயு ளுயிர்க்காவிற், பொன்ருச்சீர்ப் புத்திரனின்,
மல்லினுறம் பரிமாவின் மடிதரும்பாற் பசுவென்னத்
துல்லியநல்லொளியோடுந் தோய்ந்துவனத் தெரிகதுவும்.

(இ-ள்.) சித்திரவுருவோடு கூடிய செல்வத்தைப் போலவும், நல்ல பார்வையோடு கூடிய சூரியனைப்போலவும், ஆயுளை விருத்தி செய்யும்பிராண வாயுவைப்போலவும், நித்தியமாயுள்ள சுவர்க்கத்தைத் தரும (ஔரஸ) புத்திரனைப் போலவும், சவாரி செய்பவனைச் சுமந்து செல்லும் நடையிற் சிறந்த குதிரையைப் போலவும், பால் கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பசுவைப் போலவும் காணப்படும் விசேஷமான பிரகாசத்தோடு கூடிய அக்கினி, காட்டை யெரிப்பதற்காக அதனைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.—(எ-று.) இன் உவமைப்பொருளில் வந்தன. ஒவ்வொரு உவமையையும் சாதாரண தர்மத்தோடு கூறினர். அக்குண விசேஷணங்களெல்லாம் அக்கினிக்கும் பொருந்தும்.

3 & 4. இல்லமென வழகுடையோன்,
எழில்சேம மளிப்பான்; பின்
நல்லயவப் பக்குவத்தோன்,
நண்ணலரைத் தெறுபவனும்,
சொல்லிருடி யெனத்துதிப்போன்,
ரேய்மகரிற் சிறந்தவனல்;
செல்பரியிற் களிமிகுத்தோன்
செறியனத்தைச் சேர்த்திடவே. (2)

(இ-ள்.) கிருஹத்தைப்போல ரமணீயமான அக்கினி, க்ஷேமத்தைத் தருவான். பின் பழுத்த யவதானியத்தைப் போலப் பக்குவமானவனும், சத்துரு ஜனங்களை யடக்குபவனும், மந்திரங்களைக் கண்ட ரிஷியைப்போலத் தேவர்களைத் துதிப்பவனுமான அவன் யஜமானர்களாகிய மனிதரிற் சிறந்தவன். குதிரையைப்போலச் சந்தோஷ மிகுந்த வவ்வக்கினி எங்களுக்கு ஆகாரத்தைச் சேர்க்கட்டும்.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

5 & 6. ஆருத சோதி யுளோன் கன்மனென வழிவில்லான்
கூருதே யில்லழகு கூட்டுமனை யாளொத்தோன்
மாருத பல்சுடரி னெல்வெளுத்து மாந்தர்வயிற்,
றேரூர்தஞ் சமர்ச்சொலிப்பான், தேரெனப் பொற்
[சுடர்பரந்தே. (3)

(இ-ள்.) நெருங்க முடியாதபடி அடங்காத சோதியுள்ள வனும், கர்மங்களைச் செய்பவனைப்போல நித்தியமாக (ஜாகரூக னாக) வுள்ளவனும், வீட்டை யழகுபடுத்தும் மனையாளைப்போல யக்ஞக் கிருஹத்தை யழகு படுத்துபவனும், கெடாத பலவித மான சுடர்களின் பிரகாசமானது வெளுத்துத் தோன்ற மனி தர்க ளிடத்துப் பொற்காந்தி பரந்த தேரைப்போலக் காந்தி வீசுபவனுமான அக்கினி, சத்துருக்களோடு செய்யும் யுத்தத் தில் காந்தியோடு ஜ்வாலை வீசுவான்.—(எ-று.) எல், சூரிய னொளி, வெளிச்சம்.

7 & 8. நாயகன் றூண்டும் படையி, னச்சலர்க்குப் பயமூட்டுஞ்
சாயகங் கூர்வாய்ந்ததெனத் தவவலியன்; வரமளிப்பா
னேயமிகு பிறவிகட்கு நெடுந்தோற்றத் துறுபவர்க்கும்;
நாயகனும் வதுவையர்க்கு; நற்சாரன் கன்னியர்க்கே.(4)

(இ-ள்.) சேனை நாயகன் தூண்டும் சேனையைப் போல வும், பகைவர்களுக்குப் பயத்தைத் தரும் கூர்மை பொருந்திய அம்பைப் போலவும், (அக்கினி) மிகுந்த வலிமை பெருந்திய வன். ஜன்மித்த பிராணிக் கூட்டங்களுக்கும், இனி ஜன்மிக் கப் போகும் உயிர்களுக்கும் வரத்தை (இச்சித்த பொருள் களை)க் கொடுப்பான். கல்யாணமான மாதர்களுக்குப் புருஷ னும்; கல்யாணமாகாத பெண்களுக்கு ஜாரனுவான்.—(எ-று.) கல்யாணமான மாதர்களுக்கு அக்கினி நாயகனென்பதை மண். 10, சூக். 75, செய். 40, 41ல் பார்க்க. "கன்னிகையை முதலில் ஸோமன் அடைந்தான். பிறகு கந்தர்வன் அவளுக்கு நாயக னுனன். அக்கினி உனக்கு (கன்னிகைக்கு) மூன்ருவது புருஷன். இப்பொழுது ஸ்திரீயினது கர்ப்பத்தில் தோன்றியவன் உனது நான்காம் புருஷனும். (40) சோமன் கந்தர்வனுக்குக் கொடுத் தான். கந்தர்வன் அக்கினிக்குக் கொடுத்தான். அவ்வக்கினி எனக்குச் செல்வத்தையும் புத்திரர்களையும், இந்த என் வது வையும் (மனைவியையும்) கொடுத்தான்" (41) என்பது. மேல் கந்தர்வனென்றது விசுவாவஸுவை. ஜாரன், காந்தன், விவாக

காலத்தில் அக்கினியினிடத்து லாஜம் (தானியம்) முதலிய ஹோமத்திரவியங்களோடு கூடவிருந்து அவளுடைய கன்னிகைத் தன் மையை நிவர்த்திப்பவன் (கழிப்பவன்) ஜாரனும்.

9 & 10. தோற்றமெலா நின்னலாம்; தூய வவிப்பொருளோடும்
போற்றி யொளிச்சுடர்ச்சேர்வாம் வீடுபுகுவானெனவே;
ஆற்றொழுக்கு நீர் கீழார்ந்தொழுகலெனச், சுடர்க்கொழுந்தை
யூற்றமுறத்தூண்டுவன்றீ; உயர் நபத்தே கதிர்செலுமே. (5)

(இ-ள்.) சராசரங்களாகிய (ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாகிய) பிறப்புக்கள் எல்லாம் உன்னலேயே உண்டாகும். பரிசுத்தமாகிய (புரோடாசம்) அவிப்பொருளோடு, ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, காந்தி பொருந்திய அக்கினியை, வீட்டை நோக்கிச் செல்லும் பசுக்களைப்போல (ஆவலோடு) பொருந்துவோம்; இந்த அக்கினி ஆற்றிலோடுந் தண்ணீர் தாழ்ந்த பிரதேசங்களை நோக்கி யோடுவதுபோலச், சுடர்க்கொழுந்துகள் சுற்றி வளைந்துகொண்டு எரிக்கும்படி அவற்றைத் தூண்டிவிடுவான். அவனுடைய கிரணங்கள் உயர்ந்த ஆகாசத்தை நோக்கிச் செல்லும்.—(எ-று.) நபம், ஆகாயம், ஆன், பசு.

வருக்கம் 10.

67. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 3.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

அத்யயனம் செய்பவர்களுக்கு ஐந்தே.

ரிஷி: ஷி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: துவிபதாவிராஜ். தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. வனத்திடத்துச் சயிப்பவனய் மனிதருக்குத் தோழனய்
மனத்திடஞ்சால் செய்கையனை மன்னனைப் போற்றேர்பவஞ
யினச்சுகத்தைத் தருபவஞ யெழில்கருமச் சுபஞக
வினைத்தலத்தே யவிசுமக்கும் வெம்மனங்கொளோதாவே. (1)

(இ-ள்.) காட்டினிடத்துச் சயங்கொள்பவனும், மரணதர்மத்தோடு கூடிய மனிதர்களிடத்திற் றேழனும், அரசன் திடகாத்திரமும் செய்கைத்திறமும் உள்ள வீரனைத் தேடுவது போலச், சீக்கிரத்திற் கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்யும் அநுஷ்டாதாவைத் தேடுபவனும், க்ஷேமத்தைச் செய்யும் ரக்ஷகனைப் போன்றவனும், யக்ஞதலத்தில் தேவர்களுக்காக அவிப்பொருள்

களைச் சுமந்து செல்லும் நன்மனத்தோடு கூடிய ஹோதாவுமான (அக்கினி,) சோபன கர்மங்களோடு கூடியவனு யிருக்கட்டும்.—(எ-று.) ஓதா, ஹோதா. வெம்மை ஈண்டு விருப்பம் என்னும் பொருட்டு.

3 & 4. எப்பொருளுங்கரத்தகத்தேயேந்தியொருகுகையொளித்துச்
செப்பருமோர் நடுக்கத்திற் றேவர்களை நிறுவினனு
லொப்பின்மறையுள்ளத்தே யுருப்படுத்தித் துதித்தபோ
திப்புவியிற் புத்தியுள நாரிவனைத் தெரிந்தாரே. (2)

(இ-ள்.) (அக்கினி) எல்லா அவிப்பொருள்களையும் தனது கைகளிலேந்திக்கொண்டு ஒரு குகையினிடத்தொளித்துச் செல்லமுடியாத நடுக்கத்தில் தேவர்களை யிருத்தினுன். ஒப்பில்லா மந்திரத்தை, மனதினுல் உருப்படுத்தியதை, ஸ்தோத்திர பூர்வமாகச் சொன்னபோது இப்பூமியிலுள்ள புத்திமான்களாகிய மனிதர்கள் இவ்வக்கினியைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.-(எ-று.)

5 & 6. பிறப்பில்லான் போற்புவியைப்
பிறக்குறுவான்; உண்மைசெறி
மறைப்புகழா லந்தரத்தை
வானிடத்தே நிறுவினனுந்
தறைப்பசுக்கள் விரும்பிடத்தைத்
தண்ணளியின், உயிர்க்குயிரே!
கறைப்படுத்தா தோம்ப; என்றுங்
கடிதினுறல் குகைக் குகைக்கே. (3)

(இ-ள்.) பிறப்பில்லாதவனுகிய சூரியனைப்போல் பூமியைத் தனது பிரகாசத்தினுல் தாங்குவான். ஸத்திய மந்திரங்களின் புகழ்ச்சியால் அந்தரிட்சத்தையும் அதற்கு மேலுள்ள வானிடத்தையும் தூக்கி நிறுத்தினுன். உயிர்க்குயிரானவனே! (அக்கினியே) பசுக்கள் மேய விரும்பும் மேய்ச்சற்றரைகளாகிய விடங்களைக் கறுப்பாகத் தீய்த்துவிடாதபடி அவற்றைப் பாதுகாப்பாயாக. குகைகடோறும், நீ போய்த் தங்குவாயாக.—(எ-று.) பிறப்பில்லானென்றது, சூரியனை. மந்திரத்தால் வானத்தையும் அந்தரத்தையும் அக்கினியுயர நிறுத்தினுனென்று தைத்திரீயங் கூறும். குகைக்குக் குகைக்கென்றது குகைக்குகைக்கு என்றுயிற்று. பசுக்கள் ஸஞ்சாரம் செய்ய யோக்கியமான இடங்கள் என்பது குகையென்பதன் பதப்பொருள்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 67.

7 & 8. குகைவாசியா மிவனைக் கூர்ந்துணரு மவனுக்கும்,
மிருரிதத்தைப்போற்றெரியைவேண்டியுபாசிப்பாற்கும்,
தகுரிதத்துக்கொன் றவனைத்தகைந்துகடைந்தெடுப்பார்க்கும்
வெகுதனங்களிவர்க்கெல்லாம்வேண்டுமெனக்கூறுவனே. (4)

(இ-ள்.) குகையில் வசிப்பவனாகிய இவ்வக்கினியைத் தெரிந்துகொள்ளும் புருஷனுக்கும், ரிதத்தை (யாகத்தை, ஸத்யத்தை, ஒழுங்கை) வளர்க்கும் அக்கினியை விரும்பி உபாஸிப்பவனுக்கும், ரிதத்துக்காக (யாகத்துக்காக) அரணிகளைத் தகைந்து கடைந்து அவ்வக்கினியை யெடுப்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் வெகு செல்வங்களைக் கொடுப்பான்.—(எ-று.) குகை, நீரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மண். 1, சூக். 65, செய். 1-ல் பார்க்க. இவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுவான் என்பது பதப்பொருள். ஆனால் ரிதத்தை (உண்மையை)ப் போற்றுபவனாதலின் அவன் சொன்னது நிறைவேறும். அதனால் செல்வங்களைக் கொடுப்பானென்றார் உரையில். ரிதம், உண்மை அல்லது சத்தியம், யாகம், ஒழுங்கு என்னும் பொருளது.

9 & 10. வீரியஞ்சாரோடதிக்கண் மேன்மையுற வோங்குவதோ
டேரொழுகுபிரஜையொடு தாயிடத்து மிருந்துறைவான்;
போறிவோ னுயிர்க்குயிரோனீர்நிலைக்கட்பிறங்குவனால்;
தீரர்மிகப் பூசித்துச் செயல்புரிவா ரிலம்போன்றே. (5)

(இ-ள்.) பலம் பொருந்திய மருந்துச் செடிகளில் மேலாக விளங்குவதோடு, அழகாகிய (பூப்பழம் முதலிய) பிரஜைகளிடத்திலும், (அப்பூப்பழங்களைப் பெறும்) தாய்ச்செடியினிடத்திலும் நன்றாக வோங்கி நிற்பான். ஞானவானும், எல்லா வுயிர்களுக்கும் உயிரானவனுமான அக்கினி, தண்ணீருக்கு மத்தியில் விளங்குவான். மேதாவிகள், கிருகப்பிரவேசஞ் செய்வதற்கு முன் கிருகத்தைப் பூசித்துப் பின் கிருகத்துக்குள் புகுந்து காரியங்களைப் புரிவதுபோல, அக்கினியை முதலிற் பூசித்துப் பிறகு அதனிடத்துக் கர்மங்களைச் செய்வார்கள்.—(எ-று.) பிரஜையென்பது பெறப்பட்ட வஸ்துக்கள், அது குழந்தைகளை யுணர்த்தும். தாய் என்றது அஃறிணை உயர்திணைப் பொருள்களைப் பெறும் தாய்ச்செடிகளும், தாய்ப் பிராணிகளும், தாய்மார்களும் ஆம். நீர் நிலை யென்றது தண்ணீர் மத்தியைக் குறித்து நின்றது.

வருக்கம் 11.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

68. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷுடி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: துவிபதா விராஜ். தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. மேவுமவி தாங்கி யவற்றிற்கலந்து விலங்கினொடு
தாவரத்தை யிரவதனைத் தன்னொளியாற் சூழ்ந்து, திவத்
தாவலொடு மேறுவனு, லன்னவற்றின் மகத்துவத்தைத்
தேவரெலார்க்குந் தேவன் றேர்ந்தணைந்தவப்பொழுதே.

(இ-ள்.) யாகப்பொருள்களைச் சுமந்து அவற்றோடு கலந்து, தாவர ஜங்கமப் பொருள்களையும், இராக்காலத்தையும் தன்னொளியினுற் சூழ்ந்து, ஆகாயத்தி லுயரவேறி நிற்பான், இந்திராதி தேவர்களுக்குள் ஒப்பற்ற தேவனுகிய அக்கினி அத்தாவரசங்கமப் பொருள்களின் மகத்துவத்தை யுணர்ந்து அவற்றைச் சூழ்ந்து வியாபித்த அந்தக் காலத்தில்—(எ-று.) அந்தக் காலத்தில் ஏறி நிற்பான் எனக் கூட்டுக.

3 & 4. தேவ! உயிரோடு வறட்டரணியினிற் சேந்துதித்து
மேவியபின் யாவர்களு மேவுவ ருன்காரியத்தே;
தாவலினுன் றெய்வீகத் தற்கிழமைப் பெயரெல்லா
மோவறப் பூண்பா ரமாமுறையு முனைத்துதிப்பவரே.

(இ-ள்.) தேவனே! (அக்கினியே!) காய்ந்த அரணிக் கட்டைகளில் சிவப்பான நிறத்தோடும் ஒளியோடும் நீ தோன்றிய பின்னர் எல்லா யஜமானர்களும் உன் காரியத்தைச் செய்வார்கள். மரண தர்மமில்லாத உன்னைத் துதிப்பவர்கள் கெடுதலில்லாத உனது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெயரையெல்லாம் அடைவார்கள்.—(எ-று.) உயிரோடு என்றதற்கு ஜ்வலனத்தோடு, ஒளியோடு என்பது பொருள். அமரம், மரணமின்மை.

5 & 6. ரிதத் துறுவோன்றுதியிழைப்பார்; ரிதமுமவன் றொழில்புரியும்;
மதிக்கி னெலாவுயிரு மவன்; மகம்புரிவா ரவற்கியாரும்;
இதத்தவியைத் தருபவர்க்கு மெண்ணியுனக் களிப்போமென்
றுதித்திடு மன்பினருக்கு முவர்செயலோர்ந் துதவுகபொன்.

(இ-ள்.) ரித்விஜர்கள் தேவயஜன தேசத்தில் வரும் அவ்வக்கினியின் ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள். ஸோமபானஞ்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 68.

செய்யும் அவ்யாகமும் அவ்வக்கினியினது கார்யங்களைச் செய்யும். அவனே எல்லா வுயிர்களுக்கும் (உணவுபோல) ஆதாரமாவான். அவன் பொருட்டே யாகங்களை (தர்சபூரணமாதிய கர்மங்களை) எல்லாருஞ் செய்கிறார்கள். அக்கினியே! உனக்குச் சரு புரோடாச முதலிய அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுக்கும், தருவோமென்றெண்ணி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் பிரியவான்களுக்கும் அவர்களுடைய செய்கைகளை யறிந்து செல்வத்தைத் தருவாயாக.—(எ-று.) ரிதம், யாகம்; ரிதத்துறுவான் யாகத்துக்கு வரும் அக்கினி. மகம் என்பது தர்ச பூரண மாஸம் முதலாகிய கர்மங்களைக் குறிக்குமென்பார் சாயணர். முன்னிரண்டடி படர்க்கையாகவும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் வந்தது. முதலடிக்கு மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) "விதியினது நினைப்புப் பலமானது. அவ்விதியின் கட்டளைகளு மப்படியே" என மொழி பெயர்ப்பார்.

7 & 8. மனுவினது வங்கிசத்தோர்க் கோதாவாய் மன்னுற்று
மனிதர்பெறும் பல்வகைய வளந்தனக்குப் பதியாவாய்;
தனதுபெருங் குடிவளரத் தனயர்விழைந் தினதருளா
லினவலிகொண் மக்களைப்பெற் றிருப்பர்நெடுநா ளிவணே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) மனுவினது வம்சத்தவர்களாகிய மானவர்களுக்கு ஹோதாவாய் (தேவரை யழைத்துக்கொண்டு வருபவனாய்)ப் பொருந்தி, மனிதர்கள் பெறும் பசுமுதலிய பல வகையான செல்வங்களுக்கும் நீயே ஸ்வாமியாவாய். ரித்விஜர்கள் தமது பழைய வம்சமானது வளருவதற்கெண்ணி யுன்னருளினாற் பலம் பொருந்திய மக்களைப் பெற்று நெடுநாள் ஜீவித்திருப்பார்கள்.—(எ-று.) தனது, தமது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

9 & 10. தந்தையின் சொற்கேட்டொழுகுந் தனயரெனவிரைவாகச்
செந்தீயோனுணைகளிற் செவிகொடுப்பார் பணிசெய்வோர்;
நந்துமுணவோனு மவர்நற்கடையிற் றனங்கூட்டும்;
மந்திரநண்பன் வானை மீன்களொடு வயக்கினனே.

(இ-ள்.) பிதாவின் வார்த்தையைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கும் புத்திரர்களைப்போல, அக்கினிகார்யஞ் செய்பவர் அச்சிவந்த தீயோடு கூடிய வக்கினியினது உத்தரவுகளைக் கேட்டு, அவற்றின்படி விரைவாகச் செய்வார்கள். மிக்க உணவுப் பொருள்களோடு கூடிய அவனும் அவர்களது வாசற்படியில் யதேஷ்டமான செல்வத்தைக் கொண்டுவந்து கொட்டுவான்.

யக்ஞக்கிரகத்துக்குச் சிநேகிதனுன அக்கினி வானத்தை நட்சத்திரங்களோடு உருப்படுத்தினுன்.—(எ-று.) மந்திரம், யக்ஞம் நடத்தும் வீடு, பூஜாக்கிருகம். யாககர்த்தாவின் வீட்டில் கிருகபதியாயுள்ள அக்கினியே லோகாதாரமான தெய்வமாக வானத்தைச் சிருஷ்டித்து அதில் நட்சத்திரங்களை யமைத்தானென விளக்குவார் மேனுட்டாசிரியர். புத்ரன் புத் என்னும் நரகத்தைச் சேதிப்பவன்.

வருக்கம் 12.

69. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 5.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ஓதுவோர்க்கு ஐந்து.

ரிஷி: ஷி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: துவிபதா விராஜ். தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. வெண்மையனுய் வைகலது காதலன்போல் வெளுப்பூட்டி
யொண்மையுள விண்மணிபோ லொளிநிறைப்பான் புவிவானில்;
திண்மையினிற் ருேன்றியதுஞ் செறிந்தவற்றைச் சூழ்கின்ருய்;
ஒண்மையுள தேவர்சுதனுய்த் தந்தை யாவாயே. (1)

(இ-ள்.) வெண்மையான நிறத்தோடு கூடியவனுய், (அக்கினி) உஷஸின் நாயகனைப்போல எல்லாவற்றிற்கும் பிரகாசத்தைத் தந்து, பூமி, வானங்களில் சூரியனைப்போலக் காந்தியை நிறைப்பான். (அக்கினியே!) பிறந்தவுடன் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைச் சூழ்ந்து அவற்றில் வியாபிக்கிருய். நீ ஒளி பொருந்திய தேவர்களுக்கு (ரித்விக்குக்களுக்கு)ப் புத்திரனுயமர்ந்து அவர்களது பிதாவாகிருய் (அல்லது அவர்களைப் பரிபாலிக்கிருய்).—(எ-று.) வைகலது காதலன், விடியற்கால தேவதையாகிய உஷஸுக்கு நாயகன், சூரியன் என்றபடி. விண்மணியென்றதும் சூரியனையே. முதலிரண்டடி படர்க்கையாகவும், பின்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் கூறினுர். "ஒண்மையுள தேவர் பிதா, புத்திரனு யோங்குவையே." என்றும் கடைசியடியை ஓதலாம். 'பிரகாசம் பொருந்திய தேவர்களுக்குப் பிதா நீ. என்ருலும் அவர்களது புத்திரனைப்போல அவர்களுக்கு அவியுணவைச் சுமந்து அவர்களைச் சேவிப்பாய்.' என்பது பொருள். தேவர் என்பதற்கு ரித்விக்குக்கள் அல்லது

பொழுதறிந்து மறைபுகன்று யாகஞ்செய்யும் பிராஹ்மண ரென்று சாயணர் உரை கூறுவர். ஏன்? பிராஹ்மணர்கள் பிரத்தியட்ச தேவர்களென்று தைத்திரீயம் கூறுவதால், மண். 1, சூக், 26. செய். 19 பார்க்க.

3 & 4. ஆதனது மடிசார மறிந்து கொளல்போ லங்கி
மேதையனு மிடம்பமிலான் வெவ்வுணவைச் சுவைப்படுப்பான்;
வாதையறுஞ் சுகமீவோன் மாந்தர் நடு வாழ்வதென
வோதுறவே யாகநடு வொளிர்ந்தகத்தே யுறைவானே.

(இ-ள்.) பசுவினது மடியானது பசுவுண்ணும் உணவுகளில் பாலுக்கு வேண்டிய சாரத்தையறிந்து எடுத்துக்கொண்டு பாலாகச் செய்வதுபோல, மேதாவியும், டம்பமில்லாதவனுமான அக்கினி தன்னிடத்திலுறும் உணவுப்பொருள்களைப் பக்குவப்படுத்திச் சுவையுள்ளவையாகச் செய்வான். துன்பமில்லாத சுகத்தைத்தரும் புருஷன் ஜனங்களுக்கு மத்தியில் குடி யிருப்பதுபோல, யாகத்துக்கு மத்தியில் அழைக்கப்பட்டு அக்கினி யக்ஞக்கிருகத்தில் தங்கியிருப்பான்.—(எ-று.) ஆதனது, ஆவினது என்னும் பொருளில் வந்தது. ஸுகாரியான புருஷன் ஜனங்களுக்கு மத்தியிலிருப்பின் நற்பயனைத் தருவான். அதுபோலவே அக்கினியும் யாகவீட்டிற் பயன்படும் என்றபடி. ஓதுறல் ஈண்டு அழைக்கப்படுதல்.

5 & 6. இற்பிறந்து மகனைப்போ லின்பளித்துப் பரியின்மகிழ்ந்
தெற்றியடித் திருப்பானு லெதிர்த்திடு மொன்னார்கடமை;
யெற்றை நரரோடுமியா னியைந்த சமவுறையுளர்க் கூ
வுற்றழைப்பே னற்றை யெலாத்தேவுருவ மெரிகொள்வான் (3)

(இ-ள்.) புத்திரனைப்போல வீட்டிற் பிறந்து (அக்கினி இன்பத்தைத் தந்து, குதிரையைப்போலச், சந்தோஷத்தோடு கூடியவனுய்ப் பகைத்தெதிர்த்த ஜனங்களை நன்குகவடித்துக் கொல்லுவான். எப்போது ரித்விஜர்களாகிய புருஷர்களோடு யான் சமசதனமுள்ள தேவர்களைக் கூவி யழைப்பேனோ அப்பொழுது அக்கினி யவ்வெல்லாத் தேவருடைய உருவத்தையும் தானே யடைவான்.—(எ-று.) சமவுறையுளர், ஸநீள: சமசதனமுள்ளவர். சமானமான வீட்டோடு கூடியவர். சமானமான பெருமையுள்ள வீடுகளிற் குடியிருக்கும் தேவர்.

7 & 8. ஈண்டுதொழி லாற்றுமகர்க் கீத்துதவ வொல்லெனநீ
யீண்டும்போ தின்னேன்பை யெதிர்த்தழிப்பா ரில்லையால்

மாண்டகுணத் துணைவரோடு மருவலர்கள் வெருண்டோடத்
தூண்டியுன தக்கருமந் தகட்படுப்போர்க் கொலுங்காலே. (4)

(இ-ள்.) இவ்விடத்துக் கர்மங்களைச் செய்யும் யஜமானர்களுக்குக் கர்மபலனைத்தர நீ வேகமாகச் செல்லும்போதும், பெருமை பொருந்திய உனது தோழர்களாகிய மருத்துக்கள் எழுவரோடு சத்துருக்கள் பயந்தோடும்படி தூண்டி உனது (யாக கர்த்தாக்களுக்குச் சுகமளிப்பதாகிய) அக்கர்மத்தைக் கெடுக்கும் ராட்சஸர்களைக் கொல்லும்போதும், உனது விரதங்களை இம்சிப்பவர்களொருவருமில்லை.—(எ-று.)

9 & 10. வைகறையின் காதலன்போல் வளரொளியனிற்றருவோன்
மைகுலவா வுருவத்தா னெம்மையறிந் தருளுகவால்;
மெய்குலவு மவிசுமந்து மேவுமக வாயில்வழி
யைகுலவு நபங்காண வணேவவவன் கதிர்யாவும். (5)

(இ-ள்.) உஷஸின் காதலனாகிய சூரியனைப்போல விசேஷமான பிரகாசத்தோடு கூடியவனும் கிருகத்தை யுண்டுபண்ணுபவனும், குற்றமற்ற ரூபத்தோடு கூடியவனுமான அக்கினியெங்களை (எங்கள் ஸ்தோத்திரங்களை) யுணர்ந்து எங்களுக்குப் பலனைத் தரட்டும். அவனுடைய கதிர்க்கற்றைகளெல்லாந் தமது மெய்யிற் படும் அவிப்பொருளைச் சுமந்துகொண்டு யக்ஞக்கிரகத்தின் வாசற்படி வழியாக அழகு பொருந்திய ஆகாசத்திற் காணப்படும்படி செல்லும்.—(எ-று.) மைகுலவா வுருவத்தோன் என்றது மற்றைத்தேவரைப்போல யக்ஞகர்த்தாக்களுடைய கண்களுக்குப் படாது எப்போதும் நிற்காத காரணத்தால்; அதாவது அக்கினியின் ரூபம் எப்பொழுதும் பிரத்தியட்சமாகத் தெரியும் என்றபடி. வைகறை, உஷஸ். சூரியன் உஷஸுக்கு ஜாரனும்; ஜாரன், காதலன். மண். 1, சூக். 66, செய். 4 பார்க்க. ஐ, அழகு.

வருக்கம் 13.

70. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ஓதுவார்க்கு 6. 11-வது இருக்கை இரண்டுமுறை யோதுதல் மரபு.

ரிஷி: ஷி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: துவிபதா விராஜ். தேவதை: அக்கினி.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 70.

1 & 2. அனக்கூட்ட மெய்துகயாம்; அக்கினியுங் கருமமெலா
மினச்சோதியோடு மதியியைவோனுய்ப் பாவுறுவான்;
கனத்தேவர் விரதமெலாங் கண்டறியுமவனே; இம்
மனுப்பூதர்க்,கண்ணுதித்த மற்றவற்று நிறைகுவனே.

(இ-ள்.) யாங்கள் மிகுதியான அன்னக்குவியலை யடைவோமாக. அக்கினி எல்லாக் கருமங்களிலும் அழகான சோதியோடு புத்திமந்தனுய்ப் பரந்து நிற்பான். அவனே எல்லா தேவ விரதங்களேயு மறிவதுமன்றி மனுஷ்யர்களது மத்தியிலுண்டான விரதங்களேயும் கண்டறிந்து அவற்றில் நிறைந்து நிற்பான்.—(எ-று.) மனுப்பூதர், மனிதர்கள்.

3 & 4. நீருறைவோன் வனமுறைவோ னெடுந்தாவரத் துறைவோன்,
தாருறையுஞ் சங்கமத்துஞ் சடாங்கி யெனவுறைவோன்;
மேருநனந்தலை யேனு மகவில்லத் தவி யவற்கே;
சாரமரன், குடியோம்புந் தலைவனெனத் தொழிற் செய்வான். (2)

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் வசிப்பவனும், காட்டின் மத்தியில் வசிப்பவனும், தாவரங்களுக்கு மத்தியில் வசிப்பவனும், சங்கமத்தைச் சேர்ந்த பிராணிகளின் அகட்டில் ஜடராக்கினியாகத் தங்குபவனுமாகிய அக்கினிக்காக, மலைக்கு மத்தியிலிருப்பினும் யக்ஞக்கிரகத்தில் அவியை யளிப்பார்கள். மரணமில்லாதவனுகிய அவ்வக்கினி, ஜனங்களே ரட்சிக்கும் ராஜாவைப் போல இரட்சண கர்மங்களோடு கூடியிருப்பான்.—(எ-று.) மேரு, மலை; தார், பூமி; சடராங்கி வயிற்றிலுள்ள நெருப்பு, தேகச்சூடு.

5 & 6. இரவொளிர்வோ னக்கினியு மேத்து நல சூக்தமுரை
யிரவலற்குப்பொருளளிப்பான்;எய்தியபேரறிவுடையோய்!
வரமுயருந் தேவர்பிறப்போடு மரிப்போர் பவத்தின்
றாமுணர்வாய்; நீநிதமுந் தரைசார்யாவையுங் காக்க.

(இ-ள்.) இரவில் பிரகாசிப்பவனுகிய அக்கினி நல்ல சூக்தத்தைக் கூறும் யாசகனுகிய யஜமானனுக்குப் பொருளேத் தருவான். பேரறிவுடையவனே! சிறந்த (இந்திராதி) தேவர்களின் பிறப்பையும், மரண தர்முள்ள மனிதரின் பிறப்பையும் நீ யறிவாய். நித்தியமும் பூமியிலுள்ள பொருள்களே யெல்லாம் காப்பாயாக.—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலையாக மாறிற்று.

7 & 8. பல்லிரவும் வைகலுமென் றுறமுருவிற் பாதபத்தோ
டில்லொழுகுஞ் சங்கமமு மேய்ந்து ரிதஞ்சூழ்பவனே

யெல்லமருந் தூதுவனு யாகமுறு மவற்றொழுதார்
பல்வகைய கன்மமெலாம் பட்டாங்கி னளிப்பதற்கே.

(இ-ள்.) ஒன்றல்லாத பல இரவுகளும், விடியற் காலங்களு மென்ற வேறுபட்ட ரூபத்தோடு தாவர சங்கமங்களிற் பொருந்தி, ரிதத்தை (சத்தியத்தை அல்லது தண்ணீரை அல்லது யாகத்தைச் சூழ்ந்து நிற்பவனும், பிரகாசம் பொருந்திய ஹோதாவாக யாகத்தில் வந்தடைபவனுமாகிய அக்கினியை வளர்த்துத் துதித்தார்கள், அவன் எல்லாக் கர்மங்களிலும் சத்திய பலன்களைத் தந்து காப்பதற்காக.—(எ-று.) காப்பதற்காகத் துதித்தார்கள் எனக் கூட்டுக.

9 & 10. துதிபெறு மெம்பசுக்களுக்குத் தோய்ப்பாயால் மாட்சிமையை;
மதிபெறு பேரொளிச் செல்வ மெமக்காக்க மாந்தரெலாம்;
பதிபலவிற் பலபேரும் பலவிதமா யுனைத்தொழுது
சுதர் வயதுசென்றபிதாச் சொத்துறலிற் றனம்பெறுவார். (5)

(இ-ள்.) பலராலும் துதிக்கப்படும் அழகாகிய எமது பசுக்களுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுவாய். (அதாவது எமது பசுக்கள் மிக்க விலைமதிப்புள்ளவையாகச் செய்வாய் என்றபடி.) ஜனங்களெல்லாம் மிக்க வொளிபொருந்திய பெரிய செல்வத்தை எங்களுக்குக் கொண்டுவந்து தரட்டும். பல வீடுகளிலும் பல யஜமானர்கள் பலவிதமாக உனைத்தொழுது, வயது சென்ற தந்தையினது செல்வத்தைப் புத்திரர்கள் பெறுவதுபோலத் தனத்தை யடைகின்றூர்கள்.—(எ-று.)

11. சாதனஞ்செய்பவனிகரச்சட்டெனவே பலனடைவான்;
மாதனுவைக் கையேந்து மகன்பொருவுஞ் சூரனவன்;
வேதனைசெய்மிடுக்கனெனமிகுபயத்தைவிளைப்பவனா
யோதனத்தே யொளியோங்கி யூகமொடு முதவுகவே.

(இ-ள்.) ஒரு விஷயத்தை ஸாதகஞ் செய்பவன் அவ்விஷயத்தின் பலனை யடைவதுபோல அக்கினியும் எல்லாப் பலன்களையும் விரைவில் அடைவான். பெரிய வில்லைக் கையிலேந்திய வீரனைப்போல விளங்குஞ் சூரனுவான் அவன். இம்சை செய்யும் மிடுக்குள்ளவன் பலருக்கும் பயத்தை யூட்டுவதுபோல அக்கினியும் பார்ப்போருக்குப் பயத்தை யுண்டு பண்ணுவான். (ஆயோதனத்தில்) யுத்தத்திற் பிரகாசம் மிகுந்து அவன் எங்களுக்குச் சகாயம் செய்யட்டும்.—(எ-று.) ஆயோதனம், யுத்தபூமி. வடமொழித் துவிபதாவிராஜ் இரண்டு இருக்குக்களுக்கு ஒரு செய்

யுளே யாயினும் இப்பதினோராமிருக்குக்கு மாத்திரம் தனியே ஒரு கொச்சக் கலிப்பா சொல்லப்பெற்றது. ஏன்? ஓதுதற்கழ காயிருக்குமாறு என்க.

வருக்கம் 14.

71. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 7.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : ஷி பராசரன். வடமொழிச் சந்தம் : த்ருஷ்டுப். தேவதை : அக்கினி.

(வேறு.)

1. ஓரிடத் துதித்த நேச வுடன்வயி றநேக வன்ன
நேருறு மன்பைத், தாய்மார் நித்தியம் பதியைப் போற்று
மேரினிற், கூப்பிச் சேவை யியற்றுங், காரிருள்வெளுத்துச்
சேருறுஞ் செந்நிறத்து வைகலைப் பசுக்கள் போன்றே.

(இ-ள்.) ஓரிடத்தில் உற்பத்தியான நேசமுள்ள சகோதரிகளாகிய விரல்கள், சித்திர காந்தியோடு கூடிய அன்புக் குரிய வக்கினியைத், தாய்மார் தமது உத்தம நாயகர்களிடத்து நித்தியம் பக்திசெய்யும் முறையாக, இருட்டு வெளுத்துச் சிவப்பு நிறத்தோடு கூடிய விடியற்காலத்தைச் (சூரியனது) கிரணங்களாகிய பசுக்கள் சூழ்ந்து சேவிப்பதுபோலக் கைகுவித்து வணங்கும்.—(எ-று.) விரல்கள் கிரணங்களைப் போலக் கூப்பித், தாய்மார் கணவரைச் சேவிப்பதுபோல, அக்கினியைச் சேவித்து நிற்குமென்க. உடன்வயிறு, சகோதரம். அன்பு ஈண்டு அன்புக்குரிய அக்கினியைக் குறித்தது. பசுக்களென்றது சூரிய கிரணங்களை, செவ்வானங்களை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith); செவ்வானம், செக்கர்மேகம்.

2. எம்முனோ ரங்கிராக்க, ளேத்துரை யொலியால் வன்மை
செம்மிய திடாங்க நாகஞ் சேதித்துச் சிறந்து நின்றார்.
அம்மைசார் பாதை பேர்வா னமையவென் றெமக்காச் செய்தார்;
இம்மை, நாள், ஒளிக்கொடியை, யியைகதிர்ப் பசுவைக் கண்டார்.

(இ-ள்.) எமது பூர்வீகர்களாகிய அங்கிரஸர்கள், தமது ஸ்தோத்திர சப்தத்தினாலேயே வலிமை பொருந்திய திடாங்க

முள்ள மேகத்தை யடைத்து வைத்த அசுரனுகிய பணியென்னும் மலைபோன்று பெருத்த வுடலுள்ளவனைப் பிளந்து மேன்மை பெற்றனர். விண்ணிடத்தில் (இடைஞ்சலில்லாத) அழகிய பாதையொன்றை யெமக்காக உண்டுபண்ணினுர்கள். இவ்வுலகத்து அஹஸையும் (பகலையும்) அப்பகலை யுணர்த்தும் ஒளி பொருந்திய கேதுவாகிய சூரியனையும், சூரிய கிரணங்கள் செறிந்த பசுக்களையும் (செவ்வானங்களையும்) அறிந்து பெற்றுர்கள்.—(எ-று.) ஒளிக்கொடி யென்றது பகலை யுணரும்படி செய்யும் சூரியனும். பசுக்கள் செவ்வானங்க ளென்று மேற்பாட்டிற் சொன்னுர். நாகம் என்றது மேகமலை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர், பணியென்னு மசுரனென்பார் சாயணர். நாள், பகல் இரண்டன்ருேகை.

3. ஒழுங்கினை நிறுவிக்கன்ம மோங்கிடச் செய்தார்; செல்வர்,
வழங்குறு தனத்தா லங்கி காரியம் வகிப்போர், கன்மந்
தழங்குறப்புரிவோர், யாதுஞ்சார் திருட்டிணையே யில்லார்,
வழங்கவி தேவ சாதி வாழ்விப்போர் வருவா ரன்றே.

(இ-ள்.) ஆங்கிரஸர்களாகிய மஹரிஷிகள், காருகபத்திய மாதிய ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தி அக்கினி ஹோத்திராதி கர்மங்களாகிய தனங்களைச் செய்தார்கள். தனஸ்வாமிகளாகிய செல்வவான்கள் தரும் செல்வத்தைக் கொண்டு அக்கினியாதான சாரியங்களைத் தாங்குபவர்களும், யக்ஞ கர்மங்களைச் சிறக்கச் செய்பவர்களும், ஒரு விஷயத்திலும் திருஷ்ணை (ஆசை) யில்லாதவர்களும், அவிப் பொருள்களால் தேவர்களை வாழும்படி செய்பவர்களுமான அங்கிரஸர்கள் அக்கினியை யெதிர்முகமாகக் கொண்டுவருவார்கள்.—(எ-று.) திருட்டிணை, திருஷ்ணை, ஆசை. அங்கிரஸர் தோன்ருு எழுவாய்.

4. கடைத்தபின் வியானனென்னக் கனலெழுந்
[தொளிவெளுத்துக்
கடைக்கடை யில்லந் தோறுங் காந்தியினமர்ந்து, தோழ
னடைப் பெருமன்னன் வேற்ருன் றன்வயி னடப்பான்
[மானப்,
படைத்தனன் றாது தேவர் பக்க லப்பிருகு போன்றே.

(இ-ள்.) கடைந்தெடுத்தபின் அக்கினி வியானனென்னும் வாயுவைப்போல வெழுந்து வெளுப்படைந்து வீடுகடோறும் பிரகாசத்தோடும் வீற்றிருந்து, அப் பிருகு ரிஷியைப்போல

யாககர்த்தாவின் றூதனுக, வேறு பெரியநாட்டு அரசனிடத்துத் தூதுபோகும் ஒரு தோழனைப்போலத் தேவர்களிடத்துச் சொல்லுவான்.—(எ-று.) அக்கினியை தேவஹோதாவாகச் சொல்லுவது சாஸ்திர மரியாதைக்காகவே யல்லாது யஜமானனது அதிகாரத்துக் கஞ்சியன்று. அதற்காகவே தோழனையுவமை கூறியது. அத்தோழன் ஒரு ராஜாவுக்காகத் தூதுபோவது மரியாதை நிமித்தமே. கடைந்தபின் என்றது கடைத்தபின் என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. பிருகு ஒரு மஹரிஷி, இவன் முதன் முதல் மாதரிச்வாஞகிய வாயு கொண்டுவர அக்கினியைப் பெற்றவன். மண். 1, சூக். 31, செய். 3 ஐயும், மண். 1, சூக். 60 செய். 1 ஐயும் பார்க்க.

5. பெரும்பிதாவாந் தேவர்க்குப் பெருகு மிச்சார மீயு
மரும்பொழு தூறுசெய்யு மரக்கரோர்ந் தம்பெய்தே வெந்
தெரிந்திட வோட்டுந் தேவன், புத்திரியுஷைக்குச் சோதி
பொருந்துதன்கிரணத்தோடெல்கதிரையுங்கூட்டாநிற்பான்.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்த பிதாக்களாகிய தேவர்களுக்கு நிறைந்த சார பூதமாகிய இவ் வவிப்பொருள்களை யூட்டும் போது அக்கர்மத்தை தடுத்து இடைஞ்சல் செய்யும் ராட்சஸர்களை யுணர்ந்து அவர்களை முதுகு காட்டி யோடும்படி யடிக்கும் (அக்கினியாகிய) தேவன் தன் புத்திரியாகிய உஷஸுக்கு (விடியற்காலாபிமான தேவதைக்கு அல்லது விடியற்காலத்துக்கு)த் தனது ஒளி பொருந்திய கிரணங்களோடு சூரியனுடைய கதிர்களை யொன்று சேர்த்து அவளது காந்தியை ஸ்தாபிக்கிருன்.—(எ-று.) பிதா ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். எல், சூரியன். தேவன் ஈண்டு அக்கினி தேவன். மேஞட்டாசிரியர் இந்த ரிக்குக்குப் பொருள் விளங்கவில்லை யென்பார். வெந், முதுகு.

வருக்கம் 15.

6. தன்னகத்துனக்கென்றென்றுந் தாங்கிய தணலுளோற்கும்
உன்னரு மகம் வணக்கத் தமைத்தவி யுதவு வோற்கும்
பன்னரு மீரிடத்தும் பரவியோ யனம் வளர்ப்பாய்;
உன்னி நீ பொருதத் தூண்டும் போரினனுறுவான்பொன்னே.

(இ-ள்.) தனது வீட்டில் உனக்கென்று எல்லாக் காலத்திலும் ஸமித்துக்களைக்கொண்டு கூட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் யாகாக்கினி யுள்ளோனுக்கும், யக்ஞத்தினிடத்து வணக்கத்தோடும் அவிப்பொருளை வைத்து உனக்கு உதவுவோனுக்கும்

(உத்தம மத்திமஸ்தானங்களான) மேற்சொன்ன இரண்டிடத்திலும் வியாபிப்பவனாகிய அக்கினியே, நீ அன்னப் பொருள்களை விருத்தி செய்வாய். உன்னால் தூண்டப்பட்டு யுத்தத்திற்குச் செல்லும் தேவரோடு கூடிய வீரன் செல்வத்தையடைவான்.—(எ-று.)

7. போசன மெலா மெரிக்கட் பொருந்துறுமேழு பேரியா
றுசினிற் சமுத்திரத்தை யணைவது போல; எங்கள்
போசன மொக்க லோர்ந்து பொருந்திய வல்ல; நீயே
மாசைசார் தேவரோடு மதித் தெமக்காகக் காண்க.

(இ-ள்.) ஏழு பெரிய நதிகளும் சமுத்திரத்தைப் பொருந்துவதுபோலச் சரு புரோடாசம் முதலான போசனபதார்த்தங்களெல்லாம் அக்கினியினிடத்துப் பொருந்தும். எங்களுடைய உணவுப்பொருள்கள் எங்களுக்குச் சுற்றத்தார்கள் தந்தவையல்லவாம். (நீயே தந்தது என்றபடி.) அதனால் தனபதிகளாகிய தேவர்களோடு நீயே எண்ணி எங்களுக்குப் பொன்னையறிந்துகொடுப்பாயாக.—(எ-று.) ஒக்கல், சுற்றம்; வடமொழி மூலத்தில் ஜாமய: என்றுள்ளது; அதற்கு ஒரே பாத்திரத்தில் சாப்பிடுபவர்கள் என்பது பொருள்; சகோதரர்களாம். ஏழு நதிகளையும் மண். 1, சூக். 32, செய். 12ல் பார்க்க.

8. நார்பதியகட்டிற் றூயவன்னத்தைச் சமைத்து மெய்யிற்
பாவுறுஞ் சுடர்கொள் சோதியாக்கிய விந்து சூலுற்
றுரமுற, அங்கி, மொய்ம்பன் கோதிலான் கருமமுற்றோன்
தருணனா மகனா யந்தத் தநயனை யூக்குவானே.

(இ-ள்.) யாகஞ்செய்யும் ரித்விஜர்களாகிய மனிதர்களுக்குப்பதியாகிய யஜமானனது வயிற்றிற்பொருந்திய சுத்தமான உணவைப் பக்குவப்படுத்தி யவனது சரீரத்திற்பரவுகின்றசுடர் பொருந்திய சோதியானது உருவப்படுத்திய அன்னரஸ ரூபமான வீரியம் கருப்பஸ்தானத்திற் பொருந்தி வலுவடைந்தபோது, அக்கினியே வலிமை பொருந்தியவனும், குற்றமற்றவனும், கர்மத்தோடு கூடியவனும், கட்டிளமை வாய்ந்தவனும் (கிழத்தன்மையில்லாதவனு மென்றபடி) ஆன புத்திரனாக உற்பவிப்பான். உற்பவித்த அந்தப் புத்திரனையும் யாகாதி கர்மங்களைச் செய்யத் தூண்டுவான்.—(எ-று.) இச் செய்யுளுக்கு வேறொரு பொருளும் உண்டு. மேனாட்டாசிரியர் உரை இதற்கு முற்றும் வேறுபட்டதாம். அது பின் வருமாறு: "அபிவிருத்திக்காகப் பிரகாசமானது நரர் பதியை நிரப்பியபோது நேரே

விண்ணிலிருந்து தெளிவான விருஷ்டியுண்டாகிறது. அக்கினியானவன் குற்றமற்று நன்ருய்ப் போஷிக்கிற இளமைவாய்ந்த கூட்டத்தை வெளிக்காட்டி யுற்சாகத்தால் நிரப்பிவிட்டான்.'' என்பது. நார்பதி இந்திரஞ யிருக்கலாமென்றும், அவ்விளைஞர் கூட்டம் மருத்துக்களாக விருக்கலாமென்றும் அம்மேனுட்டாசிரியர் ஊகிப்பார். விந்து, ரேதஸ். சூல், கருப்பம். ரித்விஜர்கள் தரும் பரிசுத்தமாகிய அவியுணவை யாககர்த்தா உண்டதும் ஜடராக்கினி அதனைப் புத்திரர்களைத் தரத்தக்க அன்ன ரூபமான ரேதஸாக மாற்றிப் புத்திரோற்பத்தி யுண்டுபண்ணுகிறது என்பது பிண்டப்பொருள்.

9. ஏகனுய்ச் சூரன் மார்க்க மெய்தி வல்விரைவிற் சித்த
வேகமார்ந் தேகிச்செல்வம் வேண்டியவற்றைச் சேர்ப்பான்;
ஓகைநற்கரத்து வேந்தர் மித்திரா வருணரோங்கும்
போகமாமமுதமெங்கள் பசுக்களிற்பொருந்திச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) சூரியன் தனியாகவே ஒளிபொருந்திய மார்க்கங்களிற் பொருந்தி மனோ வேகத்தைப்போல வேகமாகச் சென்று பலவிடங்களிலும் உள்ள செல்வங்களில் வேண்டியவற்றை எடுத்துக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பான். நல்ல கரங்களோடு கூடிய ராஜாக்களாகிய மித்திராவருணர்கள் எல்லாருக்கும் பிரீதிகரமான அமிர்தத்தை (பாலை) எங்கள் பசுக்களிடத்திற் பொருத்தித் திரிவார்கள்.—(எ-று.) 'அக்கினியே' நீயே சூரியனுயும், மித்திரா வருணர்களாயும் தோற்றுகிருய்.' என்பது கருதத்தக்கது என்பார் சாயணர்.

10. எம்பிதிர் நட்பை யென்றுஞ் சேதிக்கல்; யாவுமோர்ந்து
பம்பிய கவிநீ; அங்கி, பயோதர நபத்தைப்போல
வெம்பியசரை யெம்மெய்யைமேவி யெம்முணர் வழிக்கும்;
அம்புவியதற்குமுன்ன ரமுதத்தை யளிப்பாய் மன்னே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வஸிஷ்டர் முதலிய பிதிர்க்களது சிநேகத்தை யெப்போதும் நீக்கிவிடாதே. நீ எல்லாமுணர்ந்து தூர திருஷ்டி வாய்ந்த கவியாவாய். நீர் தாங்கிய மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோலக் கிழத்தன்மையானது எங்களது சரீரத்தைப் பொருந்தி யெங்களுடைய புத்தியைக் கெடுக்கும். அதற்கு முன்பாகவே யெங்களுக்கு அமிர்தத்தை யளிப்பாயாக.—(எ-று.) அமுதம், அமிர்தம், மரணமின்மையை யளிப்பது.

வருக்கம் 16.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

72. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 8.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப். தேவதை: அக்கினி.

1. இத்தரை மனிதர்க்கேற்ற வெகுதனங் கரத்தெடுத்தே
நித்தியற் களிக்கு ஞான காவிய மறையைத்தானேற்
றெத்த நல்லமுத மெல்லா மோதுவார்க் களிப்பானங்கி
மெத்து நற்றனத்தின் மேவுந் தனபதியானு னன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினி இவ்வுலகத்திலுள்ள நரர்களுக்கு ஹிதஞ் செய்கின்ற மிகுந்த தனத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, நித்திய வஸ்துவாகிய சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்காகச் செய்த ஞான காவியஸ்தோத்திர ரூபமான மந்திரங்களைத் தானேற்றுக்கொண்டு, அந்த ஸ்தோதாக்களுக்கு நல்ல அமிர்தத்தை (பொன்னை)த் தருவான். உலகத்திலுள்ள செல்வங்களில் உத்கிருஷ்டமான செல்வங்களுக்கு அவன் பதியானுன்.—(எ-று.) அமுதம், அமிர்தம் ஈண்டு பொன்னென்பார் சாயணர்.

2. நம்மகனம்மைச் சூழ்ந்து நலமுறக் கலந்தோன் றன்னை
யம்மையின் விரும்பு ஞான வமரர் யாவருமே யோரார்;
தம்மவிபெறுது சேர்ந்து தாங்கிய வணக்கத்தோடும்
பொம்மலினங்கியோங்கும் பொருவில்சார் நடையினுற்றூர்.

(இ-ள்.) நமக்குப் பின்னர்த் தோன்றுவதால் (அல்லது நாம் அரணி கடைந்து எடுப்பதால்) நமது மகனென்னத் தக்கவனும், நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள (அச்வத்தம், மூங்கில் முதலியவற்றிற் கலந்து நிற்பவனுமான) அக்கினியை இச்சித்த ஞானவான்களாகிய தேவர் யாருமே அவனைக் காணவில்லை. அக்கினியில்லாததனுல் தங்களுக்கு அவியுணவு கிடைக்காமல் வருந்தி மிகுந்த வணக்கத்தோடு அக்கினியை மூட்டி அக்கினி காரியங்களைச் செய்யும் உத்தமமான யாகப்பிரதேசங்களை நோக்கிக் காலால் அத்தேவர்கள் நடந்து வந்தார்கள்.—(எ-று.) மகன் என்பதற்குப் புத்திரனைப்போல் பிரீதிகரமானவன் என்பதும் ஒன்று. அமூரா: பிழைத்தலில்லாதவர்கள் என்பது பொருள். ஞானவான்கள் என்றூர் உரையில். அச்சொல் மருத்துக்களைக் குறிக்குமென்பார் சாயணர்.

3. சுசியுள்ளோர் மூன்றுகூதிர் தூயுனக்கிழுதையூற்றி
யிசையுறு முன்போற் பேர்பெற்றெக்கியத் தேவராகி
யுசிதமிலுடலைப் போகட் டோரெழு தட்டுப்பெற்றே
பசியுறு வமர ராகிப் பரகதி யடைந்தார், அங்கீ.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சுத்தமுள்ளவர்களாகிய (மருத்துக்கள்) மூன்று பனிக்காலங்கள் (வருஷங்கள் என்றபடி) பரிசுத்தமான உனக்கு ஆஜ்யத்தை (நெய்யை) யூற்றி உன்போலத் தேவநாமத்தையும் யக்கியதேவர்களாக விருக்கும் பெருமையையு மடைந்து தங்களுடைய ஊனம் பொருந்திய சரீரத்தைக் கழித்து அக்கினி(ச்)சயனமென்னும் கர்மத்தில் ஏழு கபாலங்களைப் பெற்று அமரர்களாகி ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தார்கள். —(எ-று.) மூன்று கூதிர் என்றது மூன்று பனிக்காலமாம். ஒரு வருஷத்துக்கு ஒரு பனிக்காலமே வருமானதால் அச்சொற்றொடர் மூன்று வருஷங்களைக் குறித்தது. மருத்துக்களுக்கு அக்கினி (ch) சயனத்தில் ஏழு கபாலங்கள் வைப்பதென்பதும், அப்பொழுது அம்மருத்துக்களெழுவரையும் ஈத்ரி அந்யாத்ரி, தாத்ரி, ப்ரதித்ரி, மித:, ஸபரா என்றழைப்பதென்பதும் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 4-6-5-ல் சொல்லப்படுகின்றன. 3 வருஷம் அக்கினி கார்யம் செய்து மருத்துக்கள் தேவவுடலைப் பெற்றூர்களாதலால், இவர்களும் ரிபுக்களைப்போலவே மனிதராயிருந்து அமரர்களானவர்கள் என்பார் வில்ஸன். ஏழு தட்டுப்பெற்றே யென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

4. எக்கியக் குரிய தேவ ரிடமகல் புவிவான் றோன்றி
முக்கியமானபோற்றைமுயன்றுருத்திரர்க்குரைத்தார்;
சக்கிரி பாதி யானேற் சார்ந்த மாருதக் கணங்க
ளக்கினி யுயர்ந்த தானத் தமர்ந்துள தோர்ந்தடைந்தார்.

(இ-ள்.) யக்ஞத்துக்குத் தகுந்த தேவர்கள் இடம்பரந்த ரோதஸீயி (வானம் பூமிகளி)ல் வந்து, தேவ அசுர யுத்தத்தில் தேவரை நிலைப்பிக்கும் தனத்தை யபகரிக்கும் ருத்திரனாகிய அக்கினியின் பொருட்டு அவனுக்கருகமான முக்கிய ஸ்தோத்திரங்களை யெடுத்துக் கூறினார்கள். தேவர்களிற் பாதியாகிய இந்திரனைச் சார்ந்து, மருத்துக்கள், அக்கினியுயர்ந்த ஸ்தானங்களாகிய அரசமரமாகிய இடங்களில் தங்கியிருப்பதைக் கண்டு அவனை யடைந்தார்கள்.—(எ-று.) ருத்திரன் ஈண்டு அக்கினியைக் குறித்தது. சக்ரியென்ற சொல் வடமொழி மூலத்திலில்லை. எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது. தேவர்கள் ஒருபாதி இந்திரன் மற்றப்பாதி யென்றது தைத்திரீயம் 1-5-1.

5. நன்குனே யறிந்து தேடி நாடி யுன்பக்கல் சார்ந்து
கொன்பெறு வணக்கிற்கேற்ற கோனுனே மனேவிமாரோ
டன்புற வணங்கி யன்ப ஞன வுன்கடைக்கண் காவ
றுன்றிய தேவர் தம்மெய் சுக்குற யாகஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) உன்னே நன்ருகவறிந்து கண்டு உனது பக்கத்திற் சேர்ந்து, நமஸ்காரஞ் செய்யத்தக்க உன்னேத் தங்கள் பத்தினிகளோடு நமஸ்கரித்துச், சகாவான உனது கடைக்கண்ணினது பார்வையாலேற்படும் காவலேயடைந்த தேவர்கள் தங்களது சரீரம் பட்டினியாலிளேத்து மெலிந்துபோக யாகத்தைச் செய்தார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

6. மூவெழு கூடயாக முற்ற வுன்ஞ னிலேத்து
மேவுறு மவற்றை யாகக் கேற்றவர் தெரிந்து மேன்மை
யோவறு மமிழ்தை யோம்பு மூவரிடங் தாவரத்தைத்
தாவுறுபசுவைமற்றைப்பிராணியைச்சார்த்திக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) 21 இரகஸ்யமான யக்ஞங்கள் உன்ஞலேயே முழுவதும் நிலேயாக்கப்பட்டவற்றை யக்ஞஞ்செய்யும் யோக்கியதையோடு கூடிய யஜமானர்கள் தெரிந்து, மேன்மை கெடாமல், மரணத்தன்மையல்லாத உன்னே வளர்க்கிருர்கள். அவ்யஜமானர்களிடத்து ஸ்தாவரங்களேயும் பசுக்களேயும் மற்றும் உபயோகமான ஜங்கமப் பிராணிகளேயும் சாரவிட்டுக் காப்பாற்றுவாயாக.—(எ-று.) கூடம், இரகஸ்யம், குஹ்யம். மூவேழாவன: (மண். 1, சூக். 20, செய். 7.) அக்கினியாதேயம், தர்சபூரணமாஸம், அக்கினி ஹோத்ரம், ஆக்கிரயணம், சாதுர்மாஸ்யம், நிரூப பசுபந்தம், ஸௌத்ராமணி, ஆக ஹவிர் யக்ஞங்கள் 7; பஞ்சமஹா யக்ஞம், அஷ்டகாசிராத்தம், பார்வணசிராத்தம், சிரவண, கர்மப்ரத்தியவரோஹணம், சூலகவம், ஆச்வயுஜி ஆகப் பாகயக்ஞங்கள் 7; அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்நிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசீ, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், ஆப்தோர்யாமம் ஆக ஸோமயக்ஞங்கள் 7; ஆக மொத்தம் 21. இவற்றுள் பஞ்சமஹா யக்ஞமென்பது பிரஹ்மயக்ஞம் (வேதமோதுதல்) வேத யக்ஞம் (ஹோமம் வளர்த்தல்), பூதயக்ஞம் (பலியீதல்), பிதிர் யக்ஞம், (தர்ப்பணஞ் செய்தல்,) மநுஷ்ய யக்ஞம் (இரப்போர்க்கீதல்) என்னும் ஐந்து மாம். பாக யக்ஞங்களில் கர்மப்பிரத்தியவரோஹணம்

சூலகவம் என்பவற்றிற்குப் பதிலாக ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி என்ற இரண்டைச் சேர்த்துள்ளார் அகராதிக்காரர். இவ்விருபத்தொரு யாகங்களும் வைதிக ரஹஸ்யங்களானது பற்றிக் கூடயாகமென்றார், இவற்றிற் கக்கினியில்லாமல் நடவாதானதுபற்றி 'முற்ற உன்னால் நிலேத்து மேவுறும்' என்று அடை கொடுத்தார்.

7. உணர்வன யாவு மோர்ந்து மனிதருக் குணவு சுத்தம்
புணர்வதைப்பிழைப்புக்கங்கிபுணர்த்துக சதத்மோங்க;
இணங்கும்வான் புவிக்கட்டேவ ரேகுநன்னெறியைத்தேர்ந்து
வணம்பெறச் சோர்வி றூதாய் வயங்குவா யவி சுமந்தே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அறியவேண்டியவற்றை யெல்லாமறிந்து மனிதர்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஆகாரத்தைச் சீவனநிமித்தம் எக்காலத்திலு மோங்கும்படி கூட்டுவாயாக. கூட்டியபின் வானம் பூமிகளுக்கு மத்தியில் தேவர்கள் செல்லும் பாதையை யறிந்து சோம்பலில்லாத தூதனைப்போல அழகாக அம்மனிதர்கள் தரும் அவிப்பொருள்களே அத்தேவர்களிடத்துச் சுமந்து செல்லுவாயாக.—(எ-று.)

8. மேன்மைசா னதிகளேழு மேம்படுதொழிலின் வானின்
ஞன்றிழிபோது யாக மறிந்தவர் தனஞ்சார் மார்க்கந்
தோன்றுறக் கண்டா ருள்ளந் தோய்நர ருண்டுவாழ
மான்ற சீர்த்திடத்தாப் பாலே யடைந்தது சரமை மாதோ.

(இ-ள்.) சோபன கர்மத்தோடு கூடி மகத்துவம் வாய்ந்த கங்கை முதலிய ஏழு நதிகளும் விண்ணின்று இறங்கியபோது யாகவிதிகளே யறிந்த ஆங்கிரஸர்கள் செல்வத்தை யடையும் மார்க்கத்தைக் கண்டார்கள். மனத்தோடு கூடிய மனிதர் சாப்பிட்டுச் சீவிக்கின்ற சிறப்பும் திடமும் பொருந்திய பாலுணவைச் சரமை பெற்றது.—(எ-று.) கங்கை முதலிய 7 நதிகளேயும் மண். 1, சூக். 32, செய். 12-ல் பார்க்க. சரமை (ஸரமா) யின் கதையை மண். 1, சூக். 62, செய். 3-ல் நோக்குக.

9. அதிதியின் மக்கள்சாவில் தன்மையை யடைவான் மார்க்கம்
விதியினி னூற்ற வெல்லாக் கன்மமு மியற்றி நின்றார்;
அதிபெரியோர்க ளந்த மகரோடு மதிதித் தாயும்
பிதுவியைத்தாங்கவன்மைபெரிதுற்றாள்; அவிகொண்டாயே.

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்கள் மரணமில்லாத தன்மையை யடைவதற்கு வேண்டிய மார்க்கங்களேச் செய்யவெண்ணி

அவற்றிற்குக் காரணமான சதுர்த்தசராத்ரம், ஷட்திரிம்சத் ராத்ரம் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களேயுஞ் செய்தார்கள். அந்த மஹான்களான புத்திரரோடும் அவரது தாயாகிய அதிதி எல்லா ஜகத்தையும் தாங்கத்தக்க மகத்துவத்தைப் பெற்றுச் சிறந்தாள். (அக்கினியே!) அந்த வாதித்தியர் தந்த அவியுணவை நீ யடைந்தாய்.—(எ-று.) ஆதித்தியர் 14 இரவுகள் செய்யும் சதுர்த்தசராத்திரம், 36 இரவுகள் செய்யும் ஷட்திரம்சத் ராத்ரம் என்னும் விரதங்களை ஏற்படுத்தினர்களென்று தைத்திரீயம் (7-4-6) கூறும். பிதுவி, பிருதுவி, இங்கு எல்லா ஜகங்களேயும் குறித்தது. அக்கினியே என்ற ஒரு சொல் அதிகாரத்தைத் நோக்கி வருவிக்கப்பட்டது.

10. ஈண் டழகமைந்த யாக விருந்தனம் பதித் தீரக்கம்
மாண் டவ ரமைத்த போது வானிடத் தமரர் வந்தார்
தூண்டு தூய்சுடர்க டோய்ந்து நதியெனத் துனேவினுற்றிக்
கீண்டியே சலித்த காலே யின்புற்ருர் தேவ ரங்கீ.

(இ-ள்.) இவ்விடத்து அக்கினியில் (யஜமானர்கள்) அழகு வாய்ந்த யாக சம்பத்துகளே ஸ்தாபித்து இரண்டு கண்களேயும் அமைத்தபோது விண்ணிவிருந்து தேவர்கள் (யாகஸமயமது தானென்று) வந்தார்கள். அவ்வக்கினியிற் றூண்டப்படும் நிர்மல ரூபமான சுவாலேகள் வேகமாயோடும் நதியைப்போல நான்கு திக்கிலும் பரந்து சலித்தபோது, அக்கினியே, அத்தேவர்கள் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள்.—(எ-று.) துனேவின் நால்திக்கு ஈண்டியே எனப்பிரிக்க. கண்கள் யக்ஞத்தில் சொரியும் நெய்யாம். இவ்விரண்டு கண்களும் சூரிய சந்திரர்கள் என்பார் மேனுட்டாசிரியர். அக்ஷீயக்ஞஸ்ய ஆஜ்யபாக லக்ஷணே(ச்)சக்ஷுஷீ என்பார் சாயணர். மேனுட்டாசிரியர், இந்த ரிக்குக்கே வேறுவிதமாகப் பொருளுரைப்பார்.

வருக்கம் 18.

73. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 9.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷ்டி பராசரன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப். தேவதை: அக்கினி.

1. பிதாவி னற்செல்வம்போலப் பேருண வளிப்போ, ஞலே
நிதானத்தினுணர்ந்தோனுணே நேரநல்வழிப்படுப்போன்,

னுதாரன தில்லினின்பத்துறைவிருந்தெனக்களித்தோன்,
சதா பரிசா னகத்தைத் தாங்குவா னோதா வொத்தே.

(இ-ள்.) பிதிரார்ஜிதமான சொத்தைப்போல (யஜமான னுக்கு) மிகுந்தவன்னத்தை யளிப்பவனும், தர்ம சாஸ்திரங்களை நன்றாகக் கற்றவனுடைய ஆக்ஞைகளைப்போலக் கேட்பவனை நல்வழிப்படுத்துவோனும், தாதாவின் வீட்டுக்கு வந்த அதிதி (விருந்தாளி)யைப்போலச் சந்தோஷத்தோடு கூடியவனுமான அக்கினி (ஹோதா) ஹோம கர்த்தாவைப்போல எப்பொழுதும் தன்னைச் சேவிக்கும் யஜமானனுடைய வீட்டைக்காப்பாற்றி விருத்திசெய்வான்.—(எ-று.) பிதிரார்ஜித சொத்து ஒருவனுக்குச் சோறுபோடும்; தர்ம சாஸ்திரங்களைப் படித்தவன் வார்த்தையைக் கேட்டு நடந்தால் ஒருவன் ஸந்தேகந் தீர்ந்து நல் வழிப்படுவான். ஹோதா, ஈண்டு ஹோம கர்த்தா. அவன் அத்வர்யுக்களால் கர்மங்களைச் செய்வித்து யஜமானனுக்கு அவற்றின் பலனை யளிப்பான்.

2. ஒளிச்சவிதாவைப்போலவுண்மையையுணர்ந்தோனெவ்வெச்
சுளிப்புறுசமரின்கண்ணுந் தோய்ந்தென்றுங்காப்பான்; பல்லோர்
விளிப்புறநிற்போன் றுன்பில்மெய்யின னுன்மாவென்னக்
களிப்பளி சுக மீவோனை யாவருங் காக்கற் பாற்றே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையுந் தெரியச் செய்யும் ஒளியை வீசுகின்ற ஸவிதா(சூரியன்)வைப்போல உள்ளவற்றை யறிபவனாகிய அக்கினி எந்த யுத்தத்திலும் பொருந்தி யெப்பொழுதுங் காப்பான். பல யஜமானர்களாலும் அழைக்கப்படுபவனும், வாதையில்லாத ரூபத்தோடு அல்லது சரீரத்தோடு கூடியவனும், ஒருவனுடைய ஆத்மா வவனுக்குச் சுகத்தைத் தருவதுபோலக் களிப்போடு கூடிச் சுகத்தைத் தருபவனுமான அக்கினியை யெல்லாரும் வணங்கத்தக்கவர்களாம்.—(எ-று.) அக்கினி கார்யத்தை விட்டுவிட்டால் வீர ஹத்திக்குச் சமானமான தோஷமுண்டாகின்றதென்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை (1-5-2) கூறும். தேவ: த்யோதமன: ஸர்வஸ்யப்ரோரக: ஒளியோடு கூடியவன், சூரியன். அடுத்த செய்யுளையும் நோக்குக.

3. எவன் றிவாமணியைப் போல வெவ்வுலகினையுங் காப்பா
னவ னிதநண்பர் நாப்ப ணரசென மகத்திருப்பான்;
எவன் முனர்ச் சார்வார் தந்தையில்லுறை வீரர்போல்வா
ரவன் பதிமகிழு நிந்தை யற்ற நாரியிற் றூயோனே.

(இ-ள்.) எவன் சூரியனைப்போல எவ்வுலகத்தையுந் தாங்கு வானோ அந்த அக்கினி ஹிதமித்திரர்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் அரசனைப்போல யக்ஞக்கிருக முதலிய விடங்களிலிருப்பான். எவனுக்கு முன்வந்து அமர்பவர்கள் தகப்பனார் வீட்டிலிருக் கும் புத்திரர்களைப்போலச் சுகமாக விருப்பார்களோ, அந்த அக்கினி தனது நாயகனுக்குகந்த குற்றமற்ற நாரியைப்போலப் பரிசுத்தவான் அல்லது கர்மயோக்கிய னுவான்.—(எ-று.) தேவோந சூரியனைப்போல அல்லது திவா மணியைப்போல. ஏன் ? தேவன் பிரகாசிப்பவன் என்று மேற்செய்புளிற் சொன் னார். வீரர் வீரியத்திற்றோன்றியவர் புத்திரர் என்றபடி.

4. காவல்சா ரூர்க்க ணுன்னை நரர்களுங் கதிக்க நாட்டி
யாவலிற் றம்மகத்தே யநவரதமுஞ் சொலிக்கப்
பாவினு ரவியும் பூரி பரப்பினர் ; உயிர்க்காதார
மேவிய செல்வமெல்லா மேன்மையிற் றுங்கா யங்கி.

(இ-ள்.) நிச்சலமான விடங்களில் அதாவது உபத்திரவ மில்லாத கிராமங்களில் தங்கள் யக்ஞக்கிரகத்தில் மனிதர்கள் உன்னை ஸ்தாபித்து எப்பொழுதும் சுடர்விட்டெரியும்படி (ஸமித்துக்களூட்டி) நிறுத்தினர்கள். அவ்வக்கினியில், வேண் டிய அவிப்பொருள்களையும் (பூரியாக) யதேஷ்டமாக அல்லது பலவிதமாகப் பரப்பி வைத்தார்கள். எல்லா ஜீவன்களுக்கு மாதாரமான செல்வங்களை யெல்லாம், அக்கினியே! நீ எங்க ளுக்காகச் சுமந்துகொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.) காவல் சாரூரென்றது காவலோடு கூடிப் பகைவர் உபத்திரவிக்க முடி யாத கிராமங்களை. பூரி, ப்ரபூதம், மிகுதி.

5. அங்கி யுன்பூசைச் செல்வ மடைந்தவர் பெறுக வுண்டி ;
பொங்கவிதருங் கர்த்தாக்கள்பொருந்துகவாயுளெல்லாம் ;
எங்களுக்குறுகவொன்னாரேந்தியதனம்போர்க்கண்ணே;
மங்கலில் புகழ்த்தேவர்க்கு வழங்கயா மவற்றிற் பங்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது பூசையாகிய செல்வத்தைப் பெற்ற யஜமானர்கள் அன்னத்தைப் பெறட்டும். உனக்கு (அவியளிக்கும் (ஸூரிகள்)யாககர்த்தாக்கள் எல்லா ஆயுட் காலத்தையும் அடையட்டும். பகைவர்களுடைய செல்வம் யுத்தத்தில் எங்கள்பால் வந்து சேரட்டும். அவற்றில் யாங்கள் இந்திராதி தேவர்களுக்குப் பாகந் தருவோமாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

6. வானொளித்தேசி னென்றும் வழங்குறு மடிய, அங்கி
தானடிக்கடி விரும்புந் தன்மைய ரிதஞ்சேர்வோற்கே
தேனு கவ்வியத்தை யூட்டுஞ்; செம்மன மிரக்குஞ் சீரி
ஞன பன்னதி குன்றின்வா யடைந்தன தூரநின்றே.

(இ-ள்.) பிரகாசத்தோடு கூடியவையும், எக்காலத்திலும் தரும் பால்மடியோடு கூடியவையும், அடிக்கடி அக்கினியால் விரும்பப்பட்டவையும், ஆன தேனுக்கள் (பசுக்கள்) (ரிதம்) யாகப் பிரதேசத்துக்கு வரும் அக்கினிக்கே பால் முதலிய கவ்வியத்தை யூட்டும். அநுக்கிரக புத்தியை யாசிக்கும் பல ஸிந்துக்கள் (ஆறுகள்) தூரதேசத்திலிருந்து பர்வதத்தின் கண் வந்து சேர்ந்தன.—(எ-று.) குன்று, பர்வதம், அத்திரி இவை ஸோமம் பிழியும் பாறையைக் குறிக்குமென்றும், ஸோமம் பிழியவேண்டி, நீரைக் கால்வாய்கள் வழியாக அப் பாறைக்குக் கொண்டு வருவார்களென்றும் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) கூறுவர்.

7. அங்கி நன்மன மிரக்கு மகத்தினுக் கருக ராவார்
பொங்கொளியுன் மாட்டன்னம்புகழொடுநிறுத்தார்;பின்னர்
மங்குல் காரெனு நிறத்தின் மண்டொளி விளர்த்த நாளுந்
தங்குற விருபத்தோடு தயக்கியே சமைத்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அநுக்கிரக வெண்ணம் வாய்ந்த புத்தியை யாசிக்கும் யக்ஞார்களாகிய தேவர்கள் சோதி நிறைந்த உன்னிடத்து அவியன்னத்தைக் கீர்த்தியோடு ஸ்தாபித்தார்கள். பின்பு கறுப்பு நிறத்து இரவையும், பிரகாசமானது வெளுத்துக்காணும் பகலையும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வுருவத்தோடு சிருஷ்டித்தார்கள்.—(எ-று.) காரெனு நிறத்தின் மங்குலும், ஒளிவிளர்த்தநாளும் எனக்கூட்டுக.

8. தனம்பெற, மர்த்யர் யாரைத் தூண்டுவா யவரும் யாமுந்
தனம்பெற வங்கி; வானைத் தரையை யந்தரத்தை யுன்ற
னினம்பெறுமொளியினலே நிரப்பினுய், நிழல்போன்றெல்லா
வனம்பெறு முலகும் வாழும் வண்ண மன்னவை காப்பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எந்த மர்த்தியர்களை (மனிதரை)த் தனத்தைப் பெறுவதற்காக அக்கினிஹோத்ரம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்யத் தூண்டிவிடுவாயோ அந்த மனிதர்களும் யாங்களும் செல்வத்தை யடையட்டும். பூமி, வானம் அந்தரமிவற்றை உனது சோதியால் நிரப்பினுய். (குடை) நிழலைப்

போல எல்லா அழகு பொருந்திய உலகங்களேயும் காப்பாற்று வாய்.—(எ-று.) வனம், அழகு. குடைநிழல் வெயிலினின்றும் ஒன்றைக் காப்பதுபோல என்பார் சாயணர்.

9. உன்றுணைகொண்டே, யங்கி, யொன்னலர்மாவை மாவாற்
றுன்னலர் நரரைத் தோய்ந்த நரர்களால் வீரர் தம்மை
மன்னிய வீரர் தம்மால் வாட்டுகேம்; பரவணிப் பொன்
துன்னு மீசான ரெங்கள் சூரிக ளிமநூ றெய்த.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னுடைய உதவிகளைப் பெற்றுச் சத்துருக்களுடைய குதிரைகளே யெங்கள் குதிரைகளினுலும், சத்துருக்களுடைய படைஞர்களே எங்களுடைய படைஞர்களா லும், அவர்களுடைய புத்திரர்களே யெங்கள் புத்திரர்களாலும் கொல்லுவோம். பிதிரார்ஜிதமாகத் தொன்றுதொட்டுவந்த செல்வத்தை யடைந்த ஈசனர்க (ஐசுரியவான்கள்) ளாகிய எங்கள் ஸூரிகள் (புத்திரர்களாகிய வித்வாம்சர்கள்) நூறு பனிக்காலத்தை (அதாவது வருஷத்தை) யடையட்டும்.—(எ-று.) வீரர் வீரியத்திற் பிறந்தவர், புத்திரர். பரவணி, பிதிரார்ஜிதம். பரவணிப்பொன், பிதிரார்ஜித செல்வம்.

10. மேதையா மங்கி, யெங்கூற் றிவணுன திதயத் தந்தத்
தீதிலாக் கரணத்தோகை சேர்ப்பவாய்ச்செறிக; இன்மை
மோதுறு செல்வந் தாங்கு மொய்ம்புற நியமித் தியாங்கள்,
வாதைதீர் தேவரீந்த வவியுன்மே லடுக்கி வைப்போர்.

(இ-ள்.) மேதாவியாகிய அக்கினியே! எங்களுடைய வசனம் உனது இதயத்திலும், குற்றமற்ற அந்தக்கரணத்திலும், ஸந்தோஷத்தை விளைவிப்பனவாகப் பொருந்தட்டும். தேவர்கள் தந்த வவிப்பொருள்களே யுன்மேலடுக்கி ஹோமஞ் செய்வோராகிய யாங்கள் தரித்திரத்தை நீக்குஞ் செல்வத்தை யடையும் நியமஞ் சார்ந்த சக்தியைப் பெறுவோமாக.—(எ-று.) வாதைதீர் என்றது எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது, தீதிலா அந்தக்கரணத்தென்க.

வருக்கம் 20.

74. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 1.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரஹூகணன் புத்திரன் கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி. தேவதை: அக்கினி. இக்கோதமனே நோதஸன் றந்தையாவான்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 74.

1. தூர நின்றுமெந் தோத்திரங் காதினு
லோரு மக்கினிக் கோர்மறை யோதுவோஞ்
சாரு நன்மகந் தன்னரு கியாங்களு
மேரி னெய்து மக்காலே யினிதினே.

(இ-ள்.) அக்கினிஷ்டோமாதி யக்ஞத்துக்கு யாங்கள் வரும்போது இன்பமாக ஒரு சூக்தரூபமான மந்திரத்தைத், தூர நின்றும் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டாநந் திக்கும் அக்கினிக்குப் பாடுவோம்.—(எ-று.) எல்லா ரிடத்தி லும் அக்கினி செல்லுவானுயினும் எம்மிடத்தில் அதிகப் பிரிய முள்ளவன் என்பதை குறிக்கத், 'தூர நின்று மெந்தோத்திரங் காதினுலோரு மக்கினி' என்ருர்.

2. தொல்லே நின்று வதையிற் றுதைந்தவர்
புல்லர் கூட்டம் பொருந்திய வர்களே
மல்லி னேட்டி மகம்புரிவான் றன
தில்லிற் செல்வமிரட்சணே செய்தவன்.

(இ-ள்.) பண்டைக் காலத்திலிருந்து, கொலே நிறைந்தவ ரும், அற்பரும், கூட்டமாகப் பொருந்தியவர்களுமான பகைவர் களேத் துரத்தித் தாசுஷ (யக்ஞஞ் செய்வோன்) னுடைய செல்வத்தைக் காத்தவன்.—(எ-று.) அவனுக்கு ஒருமறையை யோதுவோம் என முன்பாட்டோடு கூட்டுக.

3. விருத்திரனே வெகுண்டழியங்கிமிக்
குருத்தெதிர்ந்த வுறழ்வுதொறுந்தனம்
பொருத்துவோன் புறந்தோன்றினன்; பின்பெலா
விருத்து விக்குக்க ளேத்தி யுரைக்கவே.

(இ-ள்.) விருத்திரவதஞ் செய்பவனும், கோபித்தெதிர் ந்த யுத்தத்தில் பகைவர் தனத்தைக் கைக்கொண் டளிப்பவனு மாகிய அக்கினி, (அரணிகளிலிருந்து) வெளிப்பட்டனன். பின் னர் எல்லா விருத்துவிக்குக்க ளாகிய மனிதரு மவனேத் துதிக் கட்டும்.—(எ-று.) விருத்திர வதத்தை அக்கினிக்குக் கூறின தால் அக்கினியையும் இந்திரனேயும் அபேதப்படுத்தினர். உற ழ்வு, யுத்தம், சண்டை. இருத்துவிக்குக்கள், பொழுதறிந்து புகழ்மறைக் கூறிப்பின் ஞெழுது சோமத்துளிகளே யூட்டுவோர்.

4. *"எம்மகன் மகத் தேய்குவை தூதனு
யெம்மக னவி தேவர்க் கியைவுற

வம்மையாக வருந்துவை? யார்மகம்
பொம்மலின் மிகத்தோன்றப் புரிகுவாய்?

(இ-ள்.) எந்தயாககர்த்தாவினுடையயாகவீட்டில் தூதனுக நீ நிற்கிருய்? எந்த யாக கர்த்தாவினது சரு புரோடாச முதலிய வவிப்பொருள்களைத் தேவர்களுடைய வுணவாகப் பொருந்தும்படி நீ உண்கிருய் அல்லது சேர்க்கிருய்? யாருடைய யாகத்தைவீறு பெறும்படி செய்வாய்.—(எ-று.) இப்பாட்டின் பொருள் அடுத்த பாட்டோடு முடிகிறது.

5. *" அம்மகனே, முராண்மக, வங்கிர,
செம்மையா ரவி சேர்ந்தவன், றேவனிற்
செம்மை பெற்றவன், றேருந் தருப்பையி
லம்மையோ " னென் றறைகுவர் மாந்தரே.

(இ-ள்.) "பலத்தின் புத்திரனே! அங்கிரனே (அக்கினியே!) மேற் பாட்டிற் சொல்லப்பட்ட பெருமைகளோடு கூடிய அந்த யாக கர்த்தாவே நல்ல அவிப்பொருளைப் பெற்றவனும்; நல்ல தெய்வத்தை யடைந்தவனும்; நல்ல தருப்பை யழகையுமெய்தினவனும்." என்று எல்லா மனிதருஞ் சொல்லுவார்கள். —(எ-று.) 4, 5, இரண்டும் குளகமாம்.

வருக்கம் 21.

6. நன் னிலவெறி நாயக தேவரைத்
துன்னு தோத்திரந் தோய்செவி யேற்கவும்,
மன்னு நல்லவி யுண்டு மகிழ்கவும்,
அன்னவர்களை யிவ்விடத் தாக்கவே.

(இ-ள்.) ஆஹ்லாதத்தைத் தரும் நல்ல நிலவை வீசு மக்கினியே, ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கவும், (அல்லது நாங்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காகவும்,) எங்களுடைய அவிப்பொருள்களை யுண்டு மகிழவும், அந்தத் தேவர்களை யிங்குக் கூட்டிக் கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் ப்ரசஸ்தயே என்றுள்ளது; ஸ்துதயே என்று சாயணர் பொருள் கூறுவார்.

7. அங்கி தேவர்க்கட் டோ யணையுமத்
துங்க நற்பொழு தெல்லாந் துகளிலு
னங்க மாரிர தத்தசு வத்தொனி
பொங்கு மின்பம் புணர்ந்தவை கேளுரு.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவர்களிடத்து நீ தூதனுய்ச்செல்லுங் காலமெல்லா முனது அழகிய தேரின் குதிரைகளாலுண்டாகும் சிரவணர்ஹமான சப்தங்கள் கேட்கப்படமாட்டா.—(எ-று.) வேகமாகச் செல்வதினுல் அச்சப்தங்கள் எங்கள் காதில் படுவதில்லை என்றபடி. ரதத்தொனியாவது அச்வத்தொனியாவது ஒன்றுங் கேட்பதில்லை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

8. முன்னிகழ்வுற நின்று முதிர்ந்தவன்
மன்னு கின்ற வவியை வழங்கியே
யுன்னருந் துணையிற் றன மெய்துவான் ;
வன்னி நாணிலன் வாய்குவன் மேன்மையே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அவி வழங்குவதற்கு முன்னர் நிகிருஷ்டமாயிருந்தவன் உனக்கு அவியளித்து உன்னுலிரட்சிக்கப்பட்டவனுய் அன்னத்தை யடைவான், வெட்கத்தை விட்டவனுய் மேன்மையைப் பெறுவான்.—(எ-று.) வன்னி, அக்கினி.

9. இன்னுந் தேவ வவியினைத் தேவருக்
குன்னுந் தாசுடற் கங்கி யுயர்நிதி
துன்னு விப்பா யொளியொடு தோய்ந்தது
மன்னும் வீரம் வகைபெற வாய்ந்ததே.

(இ-ள்.) தேவனே (ஒளி நிறைப்பவனே)! அக்கினியே! மேலும் நீ, தேவர்களுக்கு அவியைத் தரும் தாசுஷனுக்கு (யஜமானனுக்கு) ஒளிபொருந்தியதும், வீரியத்தோடு கூடியதுமான பெரிய செல்வத்தைக் கூட்டுவாய்.—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

75. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 2.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷீ கோதமன்: வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி. தேவதை: அக்கினி.

1. எங்கு மோங்கிய வெங்கள் வசனத்தை
யங்க மாகவே தேவர் மகிழ்வதைத்
துங்க வெம்மவி தோயுன் முகத்தினிற்
பங்க நீங்கப் பரிந்துகொண் டேற்கவே,

(இ-ள்.) எம்முடைய அவிப்பொருள்கள் வீணுகாதபடி யுனது முகத்தில் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, எல்லாப் பக்கங் களிலும் விஸ்தாரமாகப் பரந்த எங்களுடைய ஸ்தோத்திர ரூப மான வசனத்தைத், தேவர்களுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியை விளைப் பதை, ஒப்புக்கொள்வாயாக.—(எ-று.) விளைப்பதாகிய வசனத் தை என்க.

2. அங்கிரத்தம வக்கினி பின்னர்யாம்
மங்கலில் மதிவாய்ந்தவ வுன்றனுக்
கங்க மாகப் பிரம மறைகுவந்
தங்கு கீர்த்தியோ டின்பந் தருபவே.

(இ-ள்.) அங்கிரோத்தமனே! அக்கினியே! உத்தம புத்தி வாய்ந்தவனே! கீர்த்தி பொருந்தியவையும் பிரியகரமானவையு மான பிரஹ்மத்தை (மந்திரத்தை) யாங்கள் உன்பொருட்டுச் சொல்லுவோம்.—(எ-று.) தருபவாகிய பிரமமெனக் கூட்டுக. அங்கிரா, மண். 1, சூக். 1, செய். 6-ல் பார்க்க.

3. யாருனக் குற வெண்ணு மனிதரில்?
யாருனக் கவி யாகத் தனித்துச் சீர்
தோ நிற்பவன்? யாரெரி? செப்புக;
யாரிடத்து நீ யாச்சிரயஞ் சொலாய்.

(இ-ள்.) மனிதரில் (எல்லாக் குணங்களிலுஞ் சிறந்த) உனக்குப் பந்துவாகச் சொல்லத்தகுந்தவன் யார்? (ஒருவரு மில்லை யென்றபடி) உனக்கு யாகத்தினிடத்து அவிப்பொருள் களைச் சிறக்கத்தந்து பெருமையடையுந் திறமை வாய்பவன் யார்? (இன்ன) (வுருவத்தோடு கூடியவனென்றும் உன்னை யொருவரும் சொல்ல முடியாது.) நீ எந்த ஸ்தானத்தைப்பற்றி நிற்பாய்? (அதுவுமொருவருக்குந் தெரியாது.)—(எ-று.)

4. அங்கி யாவற் சனங்களின் பந்துநீ;
தங்கு மன்பிற் றயங்கிய மித்திரன்;
எங்கு முள்ள சகாக்களு மேத்துறுந்
துங்க நற்சகா வென்றுனைச் சொல்வரே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ யெல்லாஜநங்களுக்கும் பந்துவா வாம்; அன்பு பொருந்திய மித்திரனுமாவாய். எல்லாத் தோழர் களாலும் வணங்கத்தகும் தோழனுமாவாய்.—(எ-று.) உனைச் சொல்வரே யென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. யாவத் ஜநங் கள் என்பது யாவற் சனங்களெனத் தற்பவமாயிற்று.

5. எங்களுக்கென மித்ரா வருணரை
யங்க மாக வணங்குக; தேவரைப்
பொங்கு பேர்மகந் தன்னையும் பூசிக்க;
அங்கி யுன்னகத் தியாரையுஞ் சேர்க்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மித்திரா வருணரை யெங்களுக்காக வவிப்பொருளோடு பூஜிப்பாயாக. தேவர்களையும் பெரிய யாகத்தையும் பூஜிப்பாயாக. உனது யக்ஞக்கிரகத்துக்கு எல்லாத் தேவரையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

76. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 3.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப். தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. உன்மனங் களிப்பானங்கி யெவ்வகை யுறுவாமுன்மாட்
டுன்சுகத் தமத்தை யீயுமொண் மறை யெதுவாம்? யாகத்
துன்வலி கடப்போன் யாவன்? உனக்கென வெவ்வுள்ளத்தோ
டுன்னரு மவியை யீவோ மிவை யுரைப்பரிய வன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்மனம் திருப்தி யடையும்படி, எம்மாதிரி உன்னிடத்தில் வருவோம்? உனக்கு உத்தமமான சுகத்தைத் தரும் மந்திரம் எதுவாகும்? யாகத்தினிடத்து உனது வல்லமையைக் கடப்பவன் யார்? உனக்காக வேண்டிய அவிப்பொருள்களை எந்த புத்தியோடு தருவோம்? இவை சொல்ல முடியாதவையாம்.—(எ-று.) உன்னைத் திருப்திசெய்யும் வருகையும், உனக்குச் சுகத்தைத்தரும் மந்திரமும், உன் பலத்தைக் கடப்பவனும், உனக்கு அவிதரும் சற்புத்தியும் இல்லையாதலின் சொல்லுதற்கு முடியாதவையென்றார். இவை யுரைப்பரியவன்றே' என்னும் வாக்கியம் அந்வயத்தாற், கொண்டது. வடமொழி மூலத்திலில்லை.

2. அங்கிநீ வருக வீண்டுத் தங்குக தூத னாக;
வெங்களை நடத்த நன்கே; துன்புறாய், எங்கு மார்ந்த
மங்குலும் புவியுங் காக்க; மகத்துவ நன்மை முற்றுந்
தங்குளம் பெறுவான் றேவர் தங்களை பூசிப்பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வருவாயாக. இந்த யக்ஞத்தில் ஹோதாவாக அமர்வாயாக. எங்களுக்கு முன் சென்று எங்களை நடத்துவாயாக. ராக்ஷஸர்களால் ஹிம்சிக்க முடியாதவனே! எங்கும் பரந்த வானம்பூமிகளை (ரோதஸீயை)ப் பாதுகாப்பாயாக. மகத்துவம்பொருந்திய நன்மை முழுதும் நிறைந்த அவர்களது நன் மனத்தைப் பெறத் தேவர்களைப் பூசிப்பாயாக.—(எ-று.)

3. அக்கினி, யரக்கர் யாரு மழிகுவா னெரிக்க; யாகம்
புக்கிடர்ப் படுப்பார் நின்றும் புரக்க; பின்னரி யிரண்டிற்
றக்கநற் சோம நாதன் றன்னையுந் தருக; தான
மிக்கவற் கதிதிசற்கா ரம்மிகப் புரிகு வோமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எல்லா ராட்சஸர்களையும் அழியும்படி சுட்டெரிப்பாயாக. இடைஞ்சல் செய்பவர்களினின்றும் எங்களது யாகங்களைக் காப்பாயாக. நின் இரண்டு குதிரைகளோடுஞ் சோமபதியாகிய இந்திரனைக் கொண்டுவருவாயாக. தானத்திற் சிறந்தவனுக்கு (அழகிய பலன்களைத் தருபவனாகிய இந்திரனுக்கு) யாங்கள் அதிதிசற்காரஞ் செய்வோம்.—(எ-று.) ஸோமநாதன் (ஸோமத்துக்குப் பதி), தான மிக்கவன், இவ்விரண்டு சொற்றொடர்களும் இந்திரனைக் குறித்துநின்றன. அதிதிசற்காரஞ் செய்தல், விருந்தினரை உபசரித்தல். அரி குதிரை.

4. மகத் தரும் வாக்காற் போற்றிச் சுடர்வளர் முகத்தின்வன்னி,
யிகத்துற வழைப்பே னீயு மிவட்பல தேவ ரோடு
மகத்தினி லமர்க; பூசைக் கருக, போதாவோதாவா
யுகப்புற; உதவுவோய்பொன், றோற்றுவோ, யறிவீவாயே.

(இ-ள்.) ஜ்வாலையே முகமாகவுடைய அக்கினியே! பிரஜைகளைத் தரும் வல்லமைபொருந்திய ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னைப் போற்றிசெய்து இங்கு வரும்படி யழைப்பேன். நீயும் இங்கு பல (பிற) தேவர்களோடு யாகத்தலத்தில் அமர்வாயாக. பூஜிக்கத் தகுந்தவனே! நீ போதாவினது வேலையையும் ஹோதாவினது வேலையையும் உகப்பாயாக (விரும்புவாயாக.) வசுவை அல்லது செல்வத்தை விசேஷமாகத் தருபவனே! எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிப்பவனே! எங்களுக்கு அறிவையூட்டுவாயாக.—(எ-று.) போதா, பரிசுத்தஞ்செய்பவன். மண். 1, சூக். 15, செய். 2 பார்க்க. ஹோதா, ஓதா, தேவர்களை

யழைப்பவன். யாகப்பிராமணர் 16 பேர்களில் இவர்கள் சேர்ந்தவர்கள். மகவுத்தரும் மகத்தரு மென்றுயது.

5. கவிகளிற் கவியே தேவ ருணவொடு முணர்வு சான்ற
புவிமுதன் மநுக்களுக்காத் தேவரைப் பூசித்தாற்போ
லிவ ணிசத்தர வோதாவாய்க் களியியை சுருக்கை யேந்தி
நிவமுறு மங்கி யின்று நேடியே சுரர்ப் பூசிப்பாய்.

(இ-ள்.) கவிகளில் (மேதாவிகளில் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில்) சிறந்த கவியே! அவிப்பொருள்களோடு மேதாவிகளாகிய ஆதி மநுக்களுக்காகத் தேவர்களை பூசித்ததுபோல, இன்னும் அக்கினியே! ஸத்தியதரமான ஹோதாவாய் ஸந்தோஷத்தை யூட்டும் நெய்த்துடுவையைக் கையிலேந்தித் தேவர்களைப் பூஜிப்பாயாக.—(எ-று.) மநுக்கள், மனம் ஞானம் என்னும் பகுதியடியாகப்பிறந்தது; மனிதருக்கு மூல புருஷர்கள்.

வருக்கம் 24.

77. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 4.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப். தேவதை: அக்கினி.

1. மரணமேயெம்பான்மன்னுந்தேவருக்குணவைஈவோன்,
மரணமில் ரிதவா ஹோதா வுத்தம யாக கர்த்தா
தருண நல்லங்கி, யன்னாற் கெத்தகை யவி யளிப்பாம்?
அரணமாத்தேவர்ப்போற்றுந்தேசவற்கெப்பணீவோம்?

(இ-ள்.) மரணதர்மத்தோடு கூடிய எம்மிடத்துப் பொருந்துந் தேவர்களுக்கு அவியுணவைத் தருபவனும் மரணதர்மமில்லாத சத்தியவானும், ஹோதாவும், உத்தம யாக கர்த்தாவும் ஆகிய அக்கினிக்கு எம்மாதிரி (தகுந்த) அவிப்பொருள்களை யளிக்கப் போகிறோம்? தேவர்களைப்போற்றி வணங்கும் தேஜோவானாகிய அவனுக்கு எத்தகைய ஸ்தோத்திரப் பாடல்களைச் சொல்லப்போகிறோம்?—(எ-று.) ஹோதா, ஹோமஞ் செய்வோன்.

2. தகப்புரி மனிதனுக்காத் தேவரைத் தருபோ தன்று
னுகப்புறவவரையோர்ந்தே மனத்தினுல் வணங்குவோனே,
மகத்தினிற் சுகத்தமத்தை மருவுவித் துண்மை நோக்கி
னிகத்துத் தெய்வங்களீட்டு மங்கியைத் துதித்துச்சேர்க்க.

(இ-ள்.) தக்க காரியங்களைச் செய்யும் மனிதனுகிய யஜமானனுக்காகத் தேவரைக் கூட்டிக்கொண்டு வரும்போது அவ் யாக கர்த்தா ஸந்தோஷப் படும்வண்ணம் அத் தேவரைத் தெரிந்து மனத்தினுல் வணங்குவோனும், யாகத்தில் உத்தம ஸுகத்தை யுண்டு பண்ணுவோனும், யதார்த்தத்தைப் பார்ப்பவனும், இங்கு தேவர்களைக் கொண்டு வருபவனுமாகிய அக்கினியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து எதிர்முகப் படுத்துவீர்களாக.— (எ-று.) சுகத்தமம், உத்தமச்சுகம்; தரம் தமம் என்னும் சொற்கள் மத்தியம, உத்தம (comparative and superlative) அளவுகளை யுணர்த்தும். தீவிரம், தீவிரதரம், தீவிரதமம் என்பதுபோல்.

3. காரிய கர்த்தாச் சாது காலனு மவனே யாவான்;
ஏரியல் நண்ப னென்ன வற்புதப் பொருளியைப்பான்;
சீரிய லகத்தே தேவ சேவையைச் செய்வோர், முன்னர்க்
கூரிய லவனை மேதத் தழைப்பரான் முதன்மை கூர்ந்தே.

(இ-ள்.) அவனே (அக்கினியே) காரியத்துக்குக் கர்த்தாவாம்; சாதுவுமாம்; எல்லாவற்றையும் உபஸம்ஹாரம் செய்யும் காலனு மாவான். மித்திரனைப்போல் அவன் அளவு கடந்த செல்வத்தைத் தருவான். தங்கள் கிருகத்தில் தேவ யஜனம் செய்யும் பிரஜைகள் அவனை முதலில் மூட்டி, முதலில் ஸ்தோத்திரங்களை யேற்க வருவாயாக வென்று அழைப்பார்கள்.— (எ-று.) உபஸம்ஹாரம் செய்தல், அழித்தல். சாது, ஸாது (dhu), ஸாத (dh) யிதா, காரியங்களை உற்பத்தி செய்பவனென்பார் சாயணர்.

4. நரோத்தம னரர்க்க ணென்னர் நடுங்குற வுண்பானங்கி
கரோத்தமவவியையெங்கடோத்திரங்களைக்கை யேற்க
உரோத்தமச் செல்வ ருண்டி யூட்டுறு மகக்கர்த்தாக்கள்
வரோத்தம மறையோர்க்கொண்டு மகஞ்செய்வோர் துதியுமேற்க.

(இ-ள்.) மாந்தர்களிடத்து உத்தமமான நேதாவும் பகைவர் நடுக்கங்கொள்ளும்படி அவர்களை யுண்பவனும் (அழிப்பவனும்)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 78.

ஆன அக்கினி எங்கள் கரங்களிலுள்ள உத்தம அவிப்பொருள் களையும் எங்களது ஸ்தோத்திரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். பலம்பொருந்திய உத்தமமான செல்வத்தை யுடையவர்களும், அவியுணவை யூட்டும் யஜமானர்களும், சிரேஷ்டமான ரித்விஜர் களைக்கொண்டு யாகஞ்செய்விப்பவர்களுமான யாக கர்த்தாக் களின் ஸ்தோத்திரத்தையும் (அவ்வக்கினி) ஏற்கட்டும் அல்லது விரும்பட்டும்.—(எ-று.)

5. எக்கிய மிழைப்போன் சாத வேதஸனங்கி மேற்சொல்
பொக்கமில் வகையே கோதமக் குடிப்பனவர் போற்றச்
சொக்க மெய்தின னவர்க்குச் சோதியு முணவுமீத்தான் ;
மிக்கவெஞ் சேவையோர்ந்து வேண்டு மோக்கத்தைச் சேர்ப்பான்.

(இ-ள்.) யாகவானும், ஜாதவேதஸனுமான அக்கினி, மேலே சொன்ன பொய்மையில்லாத விதமாகக் கோதம வம்சத்திலுதித்த ரிஷிகள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப், பிரகாசத்தை (ஸோமத்தை என்பார் சாயணர்.) யடைந்தான். அக் கோதமர்க்கு அந்தப் பிரகாசம் பொருந்திய ஸோமத்தையும் அவிக்கான வுணவையும் தந்தான். எங்களது சேவையை யுணர்ந்து யாங்கள் விரும்பும் ஓக்கத்தை (புஷ்டியை) எங்களுக்குத் தருவான்.—(எ-று.) ஜாதவேதஸன், மண். 1, சூக். 44, செய். 1 நோக்குக. சொக்கம், வெளுப்பு. ஈண்டு ஸோமம் என்பார் சாயணர். ஓக்கம், வாழ்வு, புஷ்டி.

வருக்கம் 25.

78. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 5.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி. தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. மன்னு தூர திருட்டி வயங்கியோய் !
பன்னினர் பணைக் கோதமர் வேதஸ !
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) விசேஷமாக எல்லாவற்றையும் பார்க்கத்தக்க தூர திர்ஷ்டி வாய்ந்தவனே! ஜாதவேதஸனே! கோதமர் உனக்காகப் பண் பாடினார்கள். அத்தகைய வுன்னை அடிக்கடி நினைத்து உன்னொளியைத் தோற்றும் புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம்.—(எ-று) கோதமன் பாடினான் என்பது மரியாதைப் பன்மையாக வந்ததென்பார் சாயணர். கோதமராகிய யாம் பண்ணைப் பாடிப் புகழுவோம் என்று ஒரே வாக்கியமாகக் கொள்வார் மேனாட்டாசிரியர். இச் சூக்தத்தின் பின்னிரண்டடிகள் எல்லாப் பாட்டுகளுக்கும் ஒன்றே.

2. பொன் விரும்பும் புனிதனுங் கோதமன்
மன்ன வுன்னைத் துதித்து வணங்கினான்;
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) தனகாமியாகிய கோதமன் உன்னை ஸ்தோத்திரங்களால் துதித்து வணங்கினான். அத்தகைய உன்னையே யாங்களடிக்கடி நினைத்து உனது கீர்த்தியைத் தோற்றும் புகழ்களைக் கூறுவோம்.—(எ-று.)

3. பொன்னொளித்துப் புகழ்பெறு முத்தம
னுன்னை யங்கிர னொத்து விளிப்பமால்;
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) (உண்டிச்) செல்வத்தை யுத்தமமாக வளிப்பவனாகிய வுன்னை (அக்கினியே!) அங்கிரஸனைப்போலத் துதித்துக் கூவுவோம்.—(எ-று.)

4. மன்னுந் தாசரை யோட்டி மடிப்பவன்
பின் விருத்திரற் கொல்லும் பெரியவன்
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) தஸ்யுக்களை ஓட்டிக் கொல்பவனும், விருத்திர ஹந்தாவுமாகிய உன்னையே யாங்கள் அடிக்கடி நினைத்து, உனது கீர்த்தியைத் தோற்றும் புகழ்மொழிகளைக் கூறுவோம்.—(எ-று.) விருத்திரஹந்தா, விருத்திரனைக் கொல்லுபவன். இதனால் இந்திரனையும் அக்கினியையும் ஒன்றுபடுத்தினார்.

5. மன்னு மங்கியைத் தேன்றுளி வார்த்தையாற்
பின்னிராகூ கணர் துதி பேசினும்;
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) ராஹூகணனாகிய (ரஹூகணன் புத்திரனாகிய) யாம் (கோதமன் என்றபடி) அக்கினியின்பொருட்டுத் தேன்றுளிக்கும் இனிய வசனங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்தோம். உன்னையே யாங்கள் அடிக்கடி நினைத்து உனது கீர்த்தி தோன்றும் வண்ணம் புகழுவோம்.—(எ-று.) ராஹூகணன், தத்திதப் பிரத்யயம். ராஹூகண ரென்றது மரியாதைப் பன்மை.

வருக்கம் 26.

79. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 6.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-3 த்ருஷ்டுப், 4-6, உஷ்ணி, 7-12 காயத்ரி. தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. இரணியகேசமுள்ளானெழிலியைச்சவிப்பிப்பான் வல்,
விரைகதி வாயு போல்வான், மேகநீ ரிழியு மாறு
நிரைபெறுசோதித்தூயனிலையிழிமழையை யோர்வான்;
தரைபுகழ்கருமமெய்ம்மைத்தையல்போன்றறியாவைகல்.

(இ-ள்.) பொன்மயமாக விளங்கும் (சிவந்த சோதியாகிய) கேசத்தோடு கூடியவனும், மேகத்தைக் குலுக்கிவிடுபவனும் வல்விரைவிற் செல்லும் வாயுவைப்போல ஓடும் (கொடி மின்னலாகிய) சோதியுள்ளவனும், மேகத்திலிருந்து ஜலம் கொட்டுவதற்காகச் சுத்தமான சோதியோடு கூடியவனுமான அக்கினி மழை பெய்யுந் தன்மையை யுணர்வான். கீர்த்தி பொருந்திய கர்மங்களைச் செய்யும் ஸத்தியவதிகளாகிய ஸ்திரீகளைப்போல உஷஸுக்கள் அம் மழை பெய்யுந் தன்மையை யறியமாட்டா. —(எ-று.) இது வைகலு (உஷஸு) க்கு நிந்தையாகாது. நிந்தாரூபமான ஸ்துதியாம். ஏன்? பேதமை யென்பது மாதர்க்கணிகலமானது பற்றி. மேலும் அக்கினியின் ஞானத்தை யுயர்த்த

வந்ததேயன்றி வைகலே இழித்துக் கூறவந்ததல்ல வாதலினென் பார் சாயணர். இச்செய்யுள் வித்யுத் (மின்னல்) தாகிய அக்கினி யைப் புகழ்ந்தது.

2. கொன்பெறு மருதரோடு கருநிறக் கொண்மூ வார்க்க
வுன்கதிர்ச் சிறைகளென்று நீரொழுகுற வடிப்ப ;
பின்பிவட் சுகத்தை யூட்டி மன்னுறு பேனத் தண்ணீர்
நன்னய மழையின் வீழ்வ ; நடுக்குறவொலிப்ப மேகம்.

(இ-ள்.) அழகிய மருத்துக்களோடு கூடி உன்னுடைய கதிர்களாகிய பற்கள், என்றும், கறுப்பு நிறமுள்ள மேகமானது சப்திக்க, அம் மேகம் மழையைப் பெய்யும்படி அடிக்கும். அப்பொழுது ஸுகமாரியாகிக் காந்தியும் நுரையும் பொருந்திய தண்ணீர் மழையாகக் கீழ் விழும். மேகம் பலரும் நடுங்கும் படி சப்திக்கும்.—(எ-று.) பேனம், நுரை.

3. இவன்றண்ணீர்ச் சாரந்தன்னு லுலகைமேலெடுத்துநோ
யிவணுறுத்தமப் பாதைக்கணடத்தியே விழையுங்காலேத்
தவறுறு வகை மேகத்தின் கருப்பையைச் சார் துவக்கை
யிவர்வர் மித்திரன் வருண னரியமா மருதர் கூடி.

(இ-ள்.) இவ்வக்கினி தண்ணீரின் சாரத்தினுல் உலகை வளம்பெறச் செய்து அவ் வுலகத்தவரை (ஸ்நாநபானுதி) யுத் தமமான வழிகளில் நடக்கும்படி செய்யும்பொழுது மித்திர னும், வருணனும், அரியமாவும், மருத்துக்களுங் கூடி மேகக் கருப்பத்தின் மேற்புரையைக் கிழித்துவிடுவார்கள். (மழை பெய்விப்பார்கள்.)—(எ-று.) மித்திரன் பகற்கும், வருணன் இரவுக்கும் அபிமானி தேவதைகளாம். இவர் உலகை நடத்தி, ரிதத்தைக் காப்பவர், உண்மைக்கும் ஒளிக்கும் நாயகர்கள். அர்யமா அல்லது அர்யமான் துவாதச ஆதித்தியர்களில் ஒரு வன். காலே மாலே ஸந்திகளேக் காப்பவன். அதனுல் மித்ர வருணர் களோடு சேர்த்து வணங்கப் பெறுவான். மருத்துக்களேப்பற்றி மண். 1. சூக். 4, செய். 3-ற் பார்க்க. 'மழையின்றி மாநிலத் தார்க்கில்லே.' 'சிறப்பொடு பூசனே செல்லாது வானம், வறக்கு மேல் வானோர்க்கு மீண்டு,' என்பவை கருதத்தக்கன.

(வேறு.)

4. வலியின் மகனே ! மலியா முதல்வ !
நலிவில் பிறவி நலமோர் பவனே !

தலமா ருணவைத் தருநல் லெரியே!
வலமார் புகழை மருவித் திடலே.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! நிறைந்த பசுக்களுக்குத் தலைவனே! ஜாதவேதஸனே! உண்டிப் பொருள்களைத் தரும் ஈசானனாகிய அக்கினியே! பலம் நிறைந்த கீர்த்தியைத் தருவாயாக.—(எ-று.) சாயணர் ச்ரவம் என்பதற்குப் புகழையென்றுது உணவை யென்பார்.

5. ஒளியிந்தனவா னுறுதிப் பொருளோன்
நளினக்கவி நன்னய வேத்துரியோன்
அளிகொள் பலவாநந வங்கியெமக்
கிளியில் பொரு ளன்ன மெடுத்தெரிக.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் இந்தனங்களோடு கூடியவனும், உறுதியைத் தரும் செல்வத்தோடுகூடியவனும், கவியும் (மேதாவி அல்லது கிராந்ததர்சியும்,) நல்ல ஸ்துதிகளால் ஏத்துதற்குத் தக்கவனும், (பலரும் போற்றப்) பல முகங்களோடு கூடியவனுமான அக்கினி குற்றமற்ற பல பொருள்களோடு கூடிய அன்னத்தைத் தரும்வண்ணம் எரியட்டும்.—(எ-று.) இந்தனம், ஸமித்துமுதலிய விறகுகள். கவி யென்பதும், Hebrew வில் Prophet என்று பொருள்படும் சொல்லும் ஒரு பொருளன.

6. இரவும் பகலுந் தனியே யெரிக;
தரமில் பகைவர் தமையோட்டுகவே;
நிரைகூர்ம் பல்வி னிறையு மெரியே!
யிருள்கூர் நிசிதர்ச் சுடவெவ் வேறே.

(இ-ள்.) கூர்மையான பல் வரிசைகளோடு நிறைந்த அக்கினியே! இரவிலும், பகலிலும் ஒப்பற்று எரிவாயாக. ராக்ஷஸாதி பகைவர்களை யோட்டுவாயாக. அவ் விராட்சதர்களைத் தனித் தனியே சுட்டெரிப்பாயாக.—(எ-று.) திக்ம ஜம்ப: கூரிய பல்லோடு கூடியவன் என்பது பொருள்; அக்கினிச் சுவாலைகள் கூர்த்துத் தெரிவதால் அக்கினிக்கு வந்த பெயர்.

வருக்கம் 27.

(வேறு.)

7. எக்கருமங்க டம்மிலு மேத்துறு
மக்கினி யுனைக் காயத்திரி யறைந்

சில அரிய தமிழ் நூல்கள்.

ரூ. அ. பை

1. **சித்தாந்த சிகாமணி.** துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது. விபூதி, ருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷரம், குருலிங்க ஜங்கம அநுஷ்டானங்கள் இவற்றை நன்கு விளக்குவது. ஸ்ரீமான் S. C. நாகி செட்டியாரவர்கள் எழுதிய விரிவுரை விளக்கங்களோடும் ஹாப்டோன் படங்களோடும் கூடியது. சைவ அபிமானிகள் அவசியம் படித்தறிய வேண்டிய நூல். விலை 2 8 0

2. **வசவபுராணம்.** இரண்டாம் சம்புவாகிய நந்தியெம்பெருமான் வஸவ தேவராக உலகில் அவதரித்து ஆற்றிய திருவிளையாடல்களை விளக்குவது. பெரியபுராண சரித்திரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ராயல் ஒன்றுக்கு எட்டு அளவில் 1000-பக்கங்களுள்ளது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்தது. வேதாகம வடமொழி மேற்கோள்களோடு பதவுரையும், உரைவிளக்கங்களும் கூடியது. படிக்கப்படிக்கத் தெவிட்டாதது. விலை 8 0 0

3. **வீரசைவ விளக்க வினாவிடை.** ஆதிகாலந்தொட்டு வீரசைவம் எப்படி வழங்கி வந்த தென்பதை வடமொழி வேத வேதாந்த ஆகம வசன மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டி நல்ல எளியவசன நடையில் குருசீட ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சுமார் 300-பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாகங்களோடு கூடியது. மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் வி. சுவாமிநாதய்யர் அவர்கள் முதலிய பெரியார்களது அபிப்பிராயங்களோடு கூடியது. விலை 0 12 0

4. **வீராசாரக்கட்டளை** 0 1 0

5. **பிக்ஷாடன நவமணிமாலை உரையுடன்** 0 2 0

6. **பெரியநாயகியம்மை விருத்தம் ஷெ** 0 3 0

வேண்டுவோர்:

குரு பசவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,

GURU BASAVA & Co., Ltd.,
P. O. Box 510,
P. T., MADRAS.

தபாற்பெட்டி 510,
பார்க் டவுன், சென்னை.

என்ற விலாசத்துக்கு எழுதவும்

போலி பாம்களில் ஏமாந்து போகாதீர்கள்

அம்ருதாஞ்சன்

இந்தியாவில் சிறந்த **பாம்** என்று இப்போதைக்கு 40-வருஷ காலமாகப் பெயர்பெற்று நிற்பது.

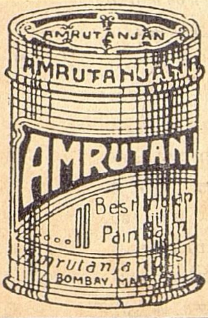

வலியை உடனே போக்கும்

சிறந்த மருந்தெனக் கைகண்டது.

கோடிக்கணக்காக விலையாகிறது.

எங்கும் கிடைக்கும்.

பெரிய புராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் மூலமும், "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்துகொண் டிருக்கின்றன. மூலம், ஓலைப் பிரதிகள் கொண்டு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது; பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்புரை, பதவுரைபோலத் துணை செய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். ஒரு சஞ்சிகை விலை அண 4.

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை ரூபா 5.
,, ,, ,, வெளியூர் ,, 6.

புத்தகம் முடிந்தபின் விலை 7-ரூபாய்க்கு மேலாகும். 6-சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு புத்தகம் இனும்.

முருகவேள் புத்தக சாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

For the convenience of a few Patrons and Lovers of Tamil Literature who are supporting the undersigned in the completion of the Rig-Veda in Tamil, the following concession rates are fixed to enable them to purchase as many copies as possible for distribution and to encourage the Editor in his arduous task.

FOR MONTHLY PAYMENTS.

I. Featherweight Paper Edition.

		If paid in advance.			
(*a*)	For 75 copies of a part ...	Rs.	60	0	0
(*b*)	„ 60 „ ...	„	48	0	0
(*c*)	„ 50 „ ...	„	42	8	0
		By V. P. P.			
(*a*)	„ 75 „ ...	„	62	8	0
(*b*)	„ 60 „ ...	„	50	0	0
(*c*)	„ 50 „ ...	„	45	0	0

II. Glazed Paper Edition.

		If paid in advance.			
(*a*)	For 100 copies of a part ...	Rs.	40	0	0
(*b*)	„ 75 „ ...	„	32	8	0
(*c*)	„ 60 „ ...	„	25	0	0
		By V. P. P.			
(*a*)	„ 100 „ ...	„	42	8	0
(*b*)	„ 75 „ ...	„	35	0	0
(*c*)	„ 60 „ ...	„	27	8	0

The Samskrit text with swara will appear as supplement at convenient intervals and will be charged one Rupee for each Ashtaka or Volume. Orders to send by V. P. P. should be accompanied by a remittance of Rs. 5/- which will be kept as permanent advance.

Foreign orders will be calculated at two shillings a rupee for the purpose of this work.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

The Rig-Veda Samhita is published in Tamil by monthly parts of one chapter each, out of a whole of sixty-four chapters.

As the result of the author's lecturing tour in Burma, Malaya, Indo-China, Cambodia and Ceylon for more than two and a half years, the Vedic monthly reaches all the important towns and villages of the Tamil land round the Bay of Bengal.

Business men will get the maximum benefit by advertising through this monthly magazine. Try once and you will find it to your satisfaction and advantage. Advertisements are taken in English, Tamil and Telugu. Translation free. **All charges are payable in advance.**

RATES OF ADVERTISEMENT.

Description.	12 Months.	6 Months.	3 Months.	1 Month.
Full Page ...	Rs. 90.	Rs. 50.	Rs. 25.	Rs. 10.
Half Page ...	Rs. 50.	Rs. 30.	Rs. 15.	Rs. 6.
Quarter Page ...	Rs. 30.	Rs. 20.	Rs. 10.	Rs. 4.

MANAGER,
Veda Pravachana Mandir,
27, Muthu Mudali St., Royapettah, Madras.

ரிக்வேதம் என்னும் மாதாந்தர ஸஞ்சிகை சுமார் டிம்மி 80-பக்கங்கள் கொண்டது. எல்லாராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறுவது.

இந்தியா, பர்மா, பினாங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், ஐக்கிய மலாய நாடுகள், ஸைகோன், பிராஞ்சு கொச்சின்சீனம், காம்போஜா, இலங்கை மற்றும் பிரதேசங்களிலுள்ள கல்விமான்களாலும், வியாபாரிகளாலும், தோட்டக்காரர்களாலும், ஜமீன்தாரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், செல்வவந்தர்கள் முதலியவர்களாலும், ஸங்கங்கள், புத்தகசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், வாசகசாலைகள் இவற்றின் அங்கத்தினராலும் படிக்கப்பெறுவது.

விளம்பர விகிதம் வருமாறு :—

விவரம்.	12-மீக்கு.	6-மீக்கு.	3-மீக்கு.	1-மீக்கு.
முழுப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 90.	ரூ. 50.	ரூ. 25.	ரூ. 10.
அரைப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 50.	ரூ. 30.	ரூ. 15.	ரூ. 6.
கால்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 30.	ரூ. 20.	ரூ. 10.	ரூ. 4.

விளம்பர சார்ஜை முன் பணமாக அனுப்பவேண்டும்.

இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு மூன்று பாஷைகளிலும் விளம்பரம் போடப்பெறும்.

மானேஜர்,
வேதப்ரவசன மந்திரம்,
27, முத்து முதலி வீதி, ராயப்பேட்டை, சென்னை.

Printed by Penrose & Co. at the Noorjahan Press, 19, Sunkurama Chetty St., G.T., Madras, & Published by Maharshi Sivadhyanananda, Editor and Secretary, Veda Pravachana Mandir, 27, Muthu Mudali Street, Royapettah, Madras.